Beckovské noviny

Ročník XIII. číslo 5 - november 2008 8 Sk

Z OBSAHU:

- Na slovíčko, pán starosta...
- Pán poslanec – Ing. Maslo
- REKONŠTRUKCIA HRADU BECKOV I.
- MOTOKROS – nové športové podujatie v Beckove
- Rodáci – Peter Brezány a Peter Šutovský
- Hry detí v MŠ (4.)
- Úspechy našej školy
- DEŇ EURA V ŠKOLE
- BIRMOVKA
- Štúrovské pamätníky v trenčianskom regióne 2.
- Spoločenská kronika a blahoželania
- Z nášho revíru
- Výsledky jesennej časti futbalovej sezóny 2008/2009

Z ROKOVANÍ OBECNÉHO ZASTUPITEĽSTVA

Na zasadnutí obecného zastupiteľstva, ktoré sa konalo dňa 17.10.2008 boli prijaté tieto uznesenia:

Uz.č.301/2008 OZ vzalo na vedomie kontrolu uznesenia zo zasadnutia, ktoré sa konalo dňa 9.9.2008 bez pripomienok.

Uz.č. 302/2008 - OZ schvaľuje dodávateľa pre reštaurovanie stĺpa sv. Trojice akad. sochára Jána Filu, Peťovská 390/26 , Vlkanová v zmysle ponuky, realizácia rok 2009.

Uz. č. 303/2008 OZ schvaľuje alternatívu č. A1 pre prípravu projektu na realizáciu kaplnky pri OcÚ.

Uz. č. 304/2008 - OZ schvaľuje vypísanie súťaže na výmenu okien na budove OcÚ s termínom doručenia ponúk do 17.11.2008 (termín realizácie rok 2009).

Uz. č. 305/2008 - OZ schvaľuje vypísanie súťaže pre realizáciu akcie „Adaptácia hospodárskeho pavilónu ZŠ na MŠ“.

Uz. č. 306/2008 - OZ schvaľuje prípravu projektu „Rekonštrukcia ZŠ s MŠ“ (výmena okien, zateplenie) pre možnosť čerpania finančných prostriedkov z výzvy ROP 1.1. – Infraštruktúra vzdelávania.

Uz. č. 307/2008 – a) OZ berie na vedomie informáciu starostu obce o priebežnej príprave rozpočtu pre r. 2009.

b) OZ ukladá členom OZ pravidelne sa zúčastňovať prípravy rozpočtu pre r. 2009.

Uz.č. 308/2008 – OZ berie na vedomie informáciu o príprave inventarizácie majetku a záväzkov obce za rok 2008.

Uz. č. 309/2008 – OZ schvaľuje demontáž nevyhovujúceho detského ihriska v časti Matiáška a odporúča zakomponovať kúpu a realizáciu detského ihriska do rozpočtu pre rok 2009.

Uz. č. 310/2008 – OZ berie na vedomie informáciu starostu obce z Útulku Nádej pre opustených a týraných psov.

Uz. č. 311/2008 - OZ berie na vedomie aktualizované stanovisko Dexia banky, a.s.

Uz. č. 312/2008 - OZ neschvaľuje finančný príspevok pre NsP Nové Mesto n.V., n.o. špecializovaná nemocnica a liečebňa v odbore vnútorného lekárstva pre zakúpenie vozidla rýchlej lekárskej pomoci.

Uz. č. 313/2008 – OZ na návrh predsedu Komisie pre kultúru, šport a cestovný ruch schvaľuje návrh zápisu do kroniky za rok 2007.

Uz. č. 314/2008 – OZ schvaľuje prípravu a realizáciu projektov pre rekonštrukciu časti chodníkov v obci z dôvodu možnosti čerpania finančných prostriedkov z fondov v rámci prichádzajúcej výzvy „Regenerácia sídiel“.

Uz. č. 315/2008 – OZ ukladá predsedovi finančnej komisie v spolupráci s komisiou pripraviť návrh doriešenia otázky spoluvlastníctva budovy OcÚ s PD Beckov v termíne do 17.11.2008.

Uz. č. 316/2008 – OZ schvaľuje dodatky k Zmluvám o dielo Horný hrad, Dolný hrad a infraštruktúra v zmysle príloh.

Uz. č. 317/2008 – OZ schvaľuje navýšenie finančných prostriedkov pre technickú dovybavenosť kancelárií pracovníkov OcÚ a starostu.

Uz. č. 318/2008 – OZ berie na vedomie informáciu starostu obce o pripravovanom školení ohľadne eura pre občanov obce, ktoré sa uskutoční v mesiaci novembri.

Zapísala: Iveta Martišová

Podujatia poriadané Komisiou pre kultúru, šport a cestovný ruch do konca r. 2008

- Každú stredu v čase od 17.00 h do 20.00 h majú všetci športuchtiví možnosť zahrať si vo vestibule kultúrneho domu ping-pong.

- V telocvični ZŠ si vždy v pondelok a vo štvrtok v čase od 17.30 – 18.30 h môžete zacvičiť aerobic.

- Vianočné trhy spojené s príchodom Mikuláša sa uskutočnia v sobotu 6. decembra 2008 pri Trojičke. Zároveň oznamujeme všetkým občanom, ktorí majú záujem na trhoch predávať, že sa môžu prihlásiť do 30. novembra 2008 na obecnom úrade u I. Martišovej.

- I tento rok bude komisia vo večerných hodinách hodnotiť vianočnú výzdobu exteriérov, dňom D bude 29. december 2008.

- Dňa 31.12.2008 sa uskutoční Silvestrovská zábava. Vstup je voľný, o tekuté občerstvenie sa postará f. Beko – Milan Nožina, ďalšie občerstvenie, ako napríklad zákusky, chlebíčky a iné chuťovky, si môžete priniesť. Do tanca bude hrať súrodenecké duo BONUS.

Iveta Martišová

Základná škola J.M.Hurbana Beckov vás pozýva na podujatie

Európa v Beckove

Ktoré sa uskutoční dňa 22.11.2008 od 14.00 hod. v budove školy.

Zoznámite sa so zaujímavosťami krajín Únie v podaní Vašich detí a vnúčat (história, pamiatky, národné jedlá a ich ochutnávky), ktoré Vás oboznámia s platobnou menou.

Tešíme sa na stretnutie s vami.

Október – mesiac úcty k starším

Je to pekné, keď skoršie narodeným sa venuje celý mesiac a nielen jeden deň.

Mesiac október – je to mesiac, kedy príroda naberá krásu jesene a nám skoršie narodeným sa venuje pozornosť. Akosi viac vidno naše šediny a možno i ťažkosti, ktoré náš vek prináša.

Roky zanechávajú stopy na všetkom vôkol nás i na nás samých. Keď zem vydala svoje plody a chystá sa na odpočinok, vieme, že je tu jeseň. A človek, ktorý sa dožije jesene života rád spomína. A tak sme i my dôchodcovia v Beckove spomínali.

Je utorok 21. októbra. Na pozvanie starostu obce p. Karola Pavloviča sa stretlo v kultúrnom dome 125 dôchodcov. V pekne pripravenej sále boli obsadené všetky miesta. V príhovore starosta obce vyjadril úctu a vďaku za všetko, čo prítomní vo svojom živote urobili, poprial nám zdravie a spokojnosť do ďalších dní života. Veď staroba, to sú míľniky života, ktoré sme všetci prežili. Radosť spôsobili deti, ktoré svojim vystúpením spríjemnili chvíle pri spoločnom posedení. Ďakujeme všetkým účinkujúcim deťom zo základnej školy a hudobného kurzu a pani učiteľkám Mgr. Striežencovej a Bc. Chalániovej za prípravu.

Čas plynul, na stoloch bolo pripravené občerstvenie, dobré vínko, pre mužov i niečo tvrdšie. Bohatú porciu obloženého taniera nie všetci zvládli, k tomu káva a zákusok. Chutilo pri počúvaní príjemnej hudby a piesňach v podaní Bc. Chalániovej a J. Urbanca. Na tom, že sme sa cítili dobre, majú podstatnú zásluhu pracovníčky OcÚ a pracovníci prevádzky, ktorí sa o nás vzorne starali – ďakujeme.

V práci a starostlivosti o rodinu míňali sa naše roky. Prišla jeseň, je čas, kedy sa obzrieme za prežitými rokmi, na brázdu, ktorú sme svojim životom vyorali, tešíme sa z úrody, ktorou sú naše deti a vnúčatá.

Ďakujeme za tento deň, nech sú takouto úctou naplnené všetky mesiace a roky nášho života.

M. Bubeníková

Na slovíčko, pán starosta...

1. Pán starosta, v tomto čísle zverejňujeme aj obsiahly rozhovor o perspektívnej rekonštrukcii Beckovského hradu. Vznikol v polovici októbra. Je potrebné niečo aktualizovať?

Na základe rôznych informácií, ktoré som postupne získal, som sa utvrdil v názore, že je potrebné cez naše noviny podstatne viac informovať občanov o príprave zámeru perspektívnej rekonštrukcie NKP hrad Beckov. Uverejnený článok je prvý zo série ďalších, ktoré prídu a budú postupne informovať občanov. Chceme týmto predísť rôznym zvláštnym kombináciám a fámam, ktoré sa šíria obcou.

2. V polovici októbra bola ukončená rekonštrukcia kotolne budovy obecného úradu. V zápätí bola odskúšaná na podujatí k príležitosti mesiaca úcty k starším - Stretnutie dôchodcov, ktoré bolo 21.10.2008 v sále kultúrneho domu. Spokojnosť bola na strane dôchodcov, aj usporiadateľov.

Rekonštrukcia kotolne obecného úradu bola ukončená a v tomto období je v skúšobnej prevádzke. Je potrebné vychytať drobné nedostatky, zvolať preberacie konanie a uvedenú investičnú akciu skolaudovať. Budova obecného úradu, kultúrneho domu je opäť komplexne schopná prevádzky pre rozličné účely. Preto chcem aj touto cestou pozvať občanov na netradičnú Silvestrovskú zábavu, ktorá bude v KD.

Stretnutie s dôchodcami, ktoré sa uskutočnilo pri príležitosti mesiaca úcty k starším, zaraďujem k veľmi príjemným udalostiam v tomto roku. A poviem pravdu, teším sa z každej podobnej akcie zrealizovanej v našej obci. Stretnutie s každým jedným človekom nás denno-denne obohacuje o ďalšie príjemné zážitky.

3. O rekonštrukcii kaplnky Panny Márie Lourdskej sme písali v minulom čísle. Zmena nastala na poslednom OZ, kedy poslanci vybrali a schválili návrh projektu (foto). Kto je jeho autorom?

Autorom projektu je p. Martin Petrek z neďalekých Kočoviec, ktorý mi bol doporučený ako človek, ktorý už podobné projekty realizoval k spokojnosti iných. Pokiaľ nám počasie dovolí, chceli by sme začať aspoň so základnými prácami a pokiaľ nie, budeme pokračovať v jarných mesiacoch roku 2009.

4. Veľa ľudí zaujíma, kde bude vianočný stromček, keď Trojičné námestie prišlo o obe jedle?

Urobíme všetko preto, aby Vianočný stromček, tak ako každý rok, bol umiestnený na Trojičnom námestí. Dúfam, že do toho nevstúpia žiadne okolnosti, ktoré by tomu zabránili. Je to už tradičné miesto, a neradi by sme ho menili.

5. Občanov trápia aj motoristi, ktorí pred obcou zo smeru od Trenčína „pod gaštanmi“ neznížia rýchlosť (nedávno sa tam stala havária). Nemôžeme tam dať dopravnú značku s obmedzením rýchlosti na 40 km/h?

Za môjho pôsobenia sme už dvakrát žiadali dopravný inšpektorát o zníženie, resp. obmedzenie rýchlosti na 40 km/h v obci – vždy so zápornou odpoveďou. Dôvodom bolo, že obec má na väčšine úseku štátnej cesty vybudované chodníky, a preto nie je potrebné znižovať rýchlosť. Pokiaľ však obecné zastupiteľstvo rozhodne, nevylučujem, že sa pokúsime požiadať dopravný inšpektorát o zmenu.

6. Mnohí návštevníci našej obce, aj prechádzajúci motoristi, sa nevedia zorientovať na križovatke pri sv. Jánovi pred školou. Požadujú, aby sme tam umiestnili orientačné tabule smerom na Trenčín a Nové Mesto nad Váhom. Je to v kompetencii obce?

Štátna cesta II. triedy patrí do správy a majetku Slovenskej správy ciest, a preto i vyššie uvedené je v jej kompetencii.

7. Zber, likvidácia a zneškodňovanie odpadov je dnes finančne veľmi náročnou položkou v rozpočte obce. Ako to bude v najbližšej budúcnosti? Budeme platiť viac?

Otázka zberu, likvidácie a zneškodňovania odpadov je jednou z dôležitých tém, s ktorou je potrebné sa neustále zaoberať a hľadať spôsoby jej riešenia. V tomto období stojí vedenie obce pred riešením problému ako ďalej: skládka odpadov v Novej Vsi nad Váhom končí k termínu 31.12.2008, a preto bude potrebné voziť odpad na oficiálnu skládku do Kostolného (Lobbe doliny). Týmto sa podstatne zvýšia nároky na dopravné a úložné, a toto je potrebné riešiť. Obecné zastupiteľstvo sa uvedeným problémom bude zaoberať v mesiacoch november a december.

8. Z inej oblasti: uvažuje obec s opravou obecných ciest a chodníkov? Kedy? Sú vo veľmi zlom stave, čo robí hanbu obci...

Sme si vedomí uvedeného stavu a vedenie obce i uvažuje v budúcom roku so začatím rekonštrukcie časti chodníkov a v ďalších rokoch budeme pokračovať.

9. Prečo obec nevydala k 800. výročiu prvej písomnej zmienky krátku brožúrku o histórii a súčasnosti obce? Iste by si ju účastníci osláv radi kúpili...

V rámci prípravy osláv 800. výročia prvej písomnej zmienky o obci Beckov som navrhoval vydanie propagačnej publikácie. Nakoľko jej vydanie by stálo nemalé finančné prostriedky, obecné zastupiteľstvo uvedený návrh neprijalo.

10. Uvažuje sa s presťahovaním obecného úradu bližšie k občanom, napríklad do priestorov bývalého domova dôchodcov?

V tomto období obecné zastupiteľstvo našej obce neuvažuje o presťahovaní sídla obecného úradu. Do jestvujúcej budovy obecného úradu sa investovali finančné prostriedky (plynofikácia) a v budúcom roku chceme sčasti realizovať výmenu okien. Komplex budov bývalého domova dôchodcov patrí do vlastníctva Trenčianskeho samosprávneho kraja.

Pán starosta, ďakujem Vám v mene našich čitateľov a občanov za odpovede na naše otázky. ***(Mgr. Dana Badžgoňová)***

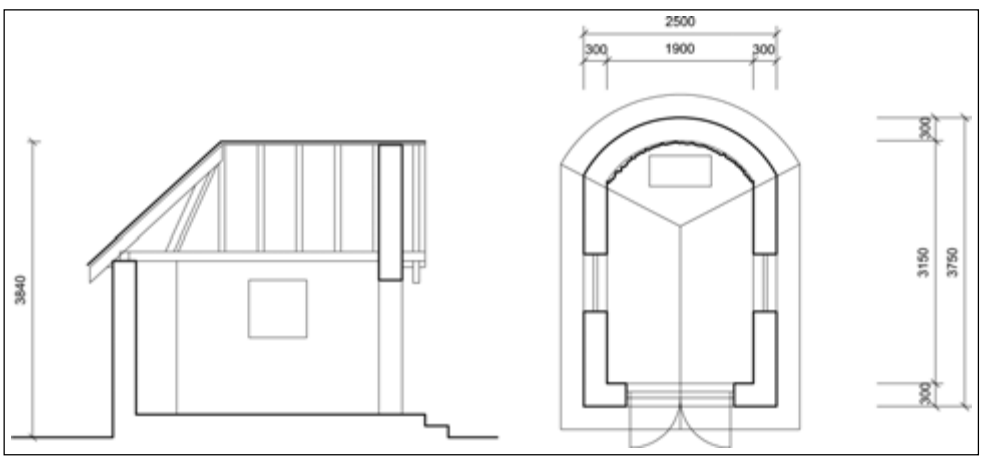

Pán poslanec, na slovíčko...

Na otázky odpovedá Ing. Viliam Maslo, poslanec OZ

1. Pán Maslo, odkedy ste poslancom obecného zastupiteľstva?

Je mi cťou byť poslancom po prevrate druhé volebné obdobie. Pred rokom 1989 ako poslanec som bol predsedom stavebnej komisie, po roku 1989 som robil zástupcu startostu a predsedu komisie životného prostredia, v súčasnom volebnom období som predsedom finančnej komisie.

2. Čo Vás motivovalo vstúpiť do politického diania v našej obci?

V minulosti bez tzv. politickej príslušnosti, t.j. byť členom KSS, bolo veľmi ťažké sa zapájať do kultúrno-spoločenského diania v obci. Keď som chcel v roku 1984 založiť Základnú organizáciu Slovenského zväzu ochrancov prírody a krajiny v Beckove, podmienkou bol výbor ZO zložený z troch členov KSS. Boli to členovia Jozef Hubina, Ján Jedlička a Ing. Viliam Maslo. Po roku 1989 som kandidoval ako nezávislý poslanec raz za KDH a potom za SDKU a mal som čo vysvetľovať evanjelikom, o čom je komunálna politika. Mojou jednoznačnou motiváciou vstupu do politického diania v našej obci bolo a je skvalitnenie životného prostredia v našej dedinke pre jej obyvateľov.

3. Dnes ste spoločensky angažovaný ako ochranár, dalo by sa povedať, že ochrana prírody a krajiny je Vašou prioritou aj v politike?

Pani redaktorka, nesúhlasím s pomenovaním ochranár. Ja pôsobím aj s členmi ZO SZOPK Beckov ako ochranca prírody v praktickej ochrane prírody bez publikačnej činnosti. Krátkodobé politické programy Strany zelených ma nikdy neoslovili. V komunálnej politike dostať do povedomia občanov v prvom rade jedinečnosť beckovskej prírody obsiahnutú v dvoch prírodných rezerváciách a s tým súvisiacich obmedzeniach v rámci 4. stupňa ochrany a taktiež pojmy s celoslovenským významom, ako je Beckovská brána (ukončenie Podunajskej nížiny s prechodom do Trenčianskej kotliny v spojnici medzi Tureckom a Skalicami) a Beckovská séria (geologické pomenovanie vrásnenia našim rodákom Dionýzom Štúrom). Myslím si, že stojí za to bojovať a vynakladať ochranárske úsillia.

4. Kedy ste začali a s akými úspechmi sa ako ZO SZOPK môžete pochváliť? Máte ako organizácia na svojom konte aj neúspechy?

ZO SZOPK v Beckove začala pôsobiť 3. februára 1984 ako organizačná zložka Ústredného výboru Slovenského zväzu ochrancov prírody a krajiny. V roku 1985 sme zabezpečovali po technickej stránke IV. Západoslovenský tábor ochrancov prírody v Beckove a taktiež v roku 1989 Celoslovenský tábor mladých herpetológov. V tomto roku sa v Beckove uskutočnili s medzinárodnou účasťou 7. dni orchideí stredoeurópskeho biokoridoru Strážovské vrchy – Považský Inovec – Malé Karpaty.

V minulosti sme robili ručné kosenie parku, prírodnej rezervácie Sychrov a cintorína. Od roku 1994 vykonávame manažmentové práce vlastnými krovinorezmi a motorovou pílou. Pre obec sme päť rokov kosili nádvorie hradu, 16 rokov kosíme židovské cintoríny a už spomínaný park a cintorín. V roku 1993 sme vybudovali s podporou obce a ŠOP náučné chodníky Beckova a okolia, dvakrát boli obnovené tabule a každoročne sa čistia trasy náučných chodníkov. Manažmentové práce vykonávame pre ŠOP správu CHKO Biele Karpaty v rezerváciách Sychrov, Turecko a Skalice. Počas 10 rokov jarného ťahu žiab sme doteraz preniesli 18.924 žiab na úseku Trbocké – Bodovka II. Ďalej sme sa zaoberalli mapovaním a ochranou lesného mravca rodu formica na Sychrove, spočítali sme hlaváčik jarný a mapovali orchidee v k.ú. Beckova.

Oprava tabule jar 2008

Za neúspech považujem zlú publikačnú činnosť ZO, a taktiež obmedzenie spolupráce so Základnou školou J.M. Hurbana v Beckove.

5. Kde vidíte vlastné možnosti, ale aj rezervy ako poslanec OZ?

Vlastné možnosti ako poslanec vidím v obhajobe katastrálneho územia, v jeho spravovaní a zachovaní hraníc intravilánu podľa súčasného územného plánu ako i v spravovaní majetku obce. Nepáčia sa mi snahy o rozdrobovanie intravilánu obce v rámci bytovej výstavby ako aj pokusy o výstavbu priemyselných objektov v Ostredku a pod Skalkou oproti bývalej Ráte.

Ako predseda finančnej komisie vidím moje rezervy hlavne v práci s touto komisiou, ktorá sa , v mnohých prípadoch z objektívnych dôvodov, zvolávala na poslednú chvíľu, pričom bola potom nízka účasť členov komisie.

6. Aké sú Vaše politické ciele a ako sa dajú podľa Vás uskutočniť?

Ako som už spomínal, kandidoval som ako nezávislý kandidát za SDKÚ. Od roku 1990 nie som členom žiadnej politickej strany, a tak ťažko môžem hovoriť o nejakých politických cieľoch.

7. OZ okrem iného žije aj budúcou možnou rekonštrukciou hradu. Ako predseda finančnej komisie patríte medzi tých poslancov, ktorí sú o veci najviac informovaní – aký postoj máte k týmto plánom? Záchrana pamiatky a zároveň jej komerčné využitie...?

Je pravda, že som sa zúčastnil mnohých sedení ohľadom hradu, ktoré sa týkali prípravy plánov na rekonštrukciu hradu, verejných súťaží, vytvorenia združenia Beckovský hrad ako i štatútu múzea na hrade. Ako rodený Beckovčan som hrdý na našu históriu častokrát spätú práve s hradom. Osobne som privítal možnosť na rekonštrukciu a ďalšie využitie hradného areálu. Moju podporu k uvedenému zámeru som vždy deklaroval v hlasovaniach OZ.

Veľmi som sa potešil možnosti zriadiť na hrade múzeum s využitím vykopávok z hradu uložených v depozitoch Podjavorinského múzea v Novom Meste nad Váhom. Nesmieme zabudnúť ani na erb Stiborovcov v Strážkach. S ďalším komerčným využitím hradu nemám osobne problém, nakoľko je veľmi dobre zmluvne ošetrené.

Pán poslanec, ďakujeme Vám za rozhovor, aj za príspevky, ktoré nám poskytujete do Beckovských novín. Do Vašej práce Vám prajeme veľa úspechov, zdravia a radosti zo života nielen poslaneckého či ochranárskeho!

Mgr. Dana Badžgoňová

JESENNÝ ČAS

Človek sa naučil ovládať veľmi zložitú techniku, ale doteraz sa nenašiel nikto, kto by rozkázal prírode. Vedci skúmajú, vysvetľujú, objasňujú, čo všetko vplýva na počasie. Ale tento prírodný jav nezvládajú.

My starší vieme, aké bývali zimy pred 30-50-timi rokmi. Poznáme kolobeh prírody cez štyri ročné obdobia. Pred 50-timi rokmi denne cez našu obec prešlo 10-20 áut. Porovnajme to s dneškom, splodiny z výfukov sa vznášajú do ovzdušia, naši anjeli strážni sú už iste celí čierni.

Na svätodušné dni sme chodili teplo oblečení, studený dážď s vetrom nás tlačil z cintorínov do teplých izieb našich domov. Dnes je 6. novembra 2008 a teplomer cez deň ukazuje 20˚C. V minulom roku 6. novembra 2007 celý deň snežilo. Do polovice novembra bolo prechodne sneženie s dažďom a teplomer ukazoval 7˚C. Teraz máme teplejšie noci.

Táto jeseň nám naplnila stôl hojnosťou, zobrali sme úrodu, pripravili sme záhrady na zimný odpočinok. Pre poľnohospodára nastáva čas oddychu. Dúfajme, že prichádzajúca zima bude priať našej prírode a prikryje posiate polia snehovou perinou.

Margita Bubeníková

REKONŠTRUKCIA HRADU BECKOV 1.

Už niekoľko mesiacov je jednou z najdiskutovanejších tém medzi občanmi – obyvateľmi Beckova projekt rekonštrukcie Beckovského hradu. Väčšine obyvateľov Beckova leží na srdci nielen budúcnosť hradu, ale aj ďalší rozvoj ich obce. To vyvoláva prirodzený záujem o informácie o zamýšľanej rekonštrukcii a o angažovanosti obce pri príprave a realizácii tohto zámeru. S cieľom priblížiť občanom dianie okolo pripravovanej rekonštrukcie hradu redakcia Beckovských novín bude dávať priestor článkom, z ktorých sa občania dozvedia, čo sa doteraz v súvislosti so spomínanou rekonštrukciou udialo, a neskôr prostredníctvom pravidelného spravodajstva budú informovaní o aktuálnej situácii pri jej realizácii. V úvodnom článku sa redaktorka Beckovských novín Mgr. Dana Badžgoňová s otázkami týkajúcimi sa najčastejšie diskutovaných tém medzi obyvateľmi Beckova v súvislosti s pripravovanou rekonštrukciou hradu obrátila na starostu obce **Karola Pavloviča a JUDr. Jána Dziana**, právneho poradcu obce a iniciátorov projektu rekonštrukcie **JUDr. Olivera Baláža, Mgr. Zuzanu Gašičovú, Ing. Jozefa Pamětického a JUDr. Pavla Pospecha.**

1. Prvou a jednou z najčastejších otázok je otázka, kedy a kto prišiel s myšlienkou rekonštrukcie hradu a jeho využitia na rozvoj turistického ruchu v obci a jej okolí?

Starosta: Myšlienka rekonštrukcie je veľmi stará, ale doposiaľ nemala konkrétnu podobu ani realizátora. Z môjho pohľadu počiatočným impulzom terajšieho, v súčasnosti už rozvinutého procesu prípravy realizácie projektu rekonštrukcie nášho hradu, bolo stretnutie s JUDr. Balážom, Mgr. Gašičovou, Ing. Pamětickým a JUDr. Pospechom, ktoré sa uskutočnilo na základe ich iniciatívy 10. januára 2007 na pôde obecného úradu. Títo štyria ľudia mi predstavili svoje podnikateľské vízie, zamerané na zvýšenie turistickej a spoločenskej atraktivity obce Beckov, najmä na základe uskutočnenia rekonštrukcie Beckovského hradu, ktorá by vytvorila nové podmienky pre rozvoj turistického ruchu v Beckove a jeho okolí, ktorý by sa v budúcnosti stal významným zdrojom prosperity obce.

JUDr. Baláž: Bolo to prvé, čisto informatívne stretnutie. Pán starosta si vypočul naše námety a informoval nás, že nie sme prví, ktorí ho oslovili s podobnými návrhmi, s ktorými však zatiaľ nemal pozitívne skúsenosti. Napriek tomu našu iniciatívu nezavrhol a požiadal nás o rozpracovanie našich zámerov do konkrétnejšej podoby. Nakoľko je Hrad Beckov národnou kultúrnou pamiatkou, odporučil nám oboznámiť s našimi zámermi aj Krajský pamiatkový úrad v Trenčíne a zistiť základné podmienky jeho rekonštrukcie v súvislosti s ochranou kultúrnych pamiatok.

2. Ako vlastne myšlienka rekonštrukcie hradu a rozvoja turistického ruchu ako zdroja prosperity Beckova v budúcnosti vznikla a kto sú jej iniciátori?

JUDr. Baláž: Musím povedať, že naša myšlienka rozvoja turistického ruchu v Beckove, ako zdroja prosperity a rozvoja obce v budúcnosti, vznikla oveľa skôr, ako sa uskutočnila prvá návšteva u pána starostu na Obecnom úrade v Beckove. Jej zrod úzko súvisí s koreňmi časti členov nášho tímu v tomto kraji. Konkrétne, ja som rodák zo Starej Turej, Ing. Pamětický sa narodil a detstvo prežil v Trenčíne a v Beckove má dokonca rodinu zo švagrovej strany. Rodina Mgr. Gašičovej pochádza z neďalekých Piešťaň. Tento kraj všetci dôverne poznáme. V mladosti, ale i neskôr, sme pochodili Čachtický, Trenčiansky a samozrejme aj Beckovský hrad. Naše profesionálne a podnikateľské pôsobenie nás zavialo do hlavného mesta a niekedy aj za hranice našej krajiny. Tam sme mali možnosť na niektorých miestach vidieť v Anglicku, Škótsku, Švajčiarsku, ako pri správnom využití prírodných, kultúrnych a historických daností miest alebo regiónov a pri vytvorení priaznivých podmienok pre rozvoj turistického ruchu, sa tento môže stať významným alebo dokonca hlavným zdrojom prosperity a rozvoja obcí, miest i regiónov. Tieto skúsenosti a „živé“ príklady z týchto krajín nás podnietili k myšlienke podniknúť niečo pre rozvoj nášho „rodného kraja“ na báze rozvoja turistického ruchu. Podľa nášho názoru má na to vhodné prírodné danosti a dosiaľ veľmi málo využité bohatstvo historických a kultúrnych pamiatok. V rámci vízie komplexného rozvoja turistického ruchu celého Trenčianskeho kraja, podmienky realizácie ktorej sme mapovali niekoľko mesiacov, sa nám obec Beckov z hľadiska jej polohy vo vzťahu k dopravnej sieti, kultúry jej výstavby (urbanistickej kultúry), blízkosti a dostupnosti hradu v obci, javila ako miesto s najvhodnejšími predpokladmi pre uplatnenie týchto našich predstáv. Na ceste k uskutočneniu týchto zámerov chceme využiť naše profesionálne skúsenosti a podnikateľské zázemie. Všetci členovia tímu sú partneri a súčasne výkonní členovia zoskupenia spoločností NOREA (so sídlom v Bratislave), pôsobiaci v oblasti právneho a ekonomického poradenstva, leasingu, výstavníctva, marketingu a reklamy. Významná podnikateľská báza tohto zoskupenia je etablovaná aj v Trenčíne, kde v nových podmienkach rozvíja tradície výstavníctva cestou modernizácie bývalého Výstaviska TMM a jeho transformácie na moderné výstavisko EXPO CENTER Trenčín. Úlohou nášho tímu v celom procese prípravy i realizácie nami obci navrhnutého zámeru je riadenie a koordinácia celého procesu prípravy a realizácie projektu rekonštrukcie hradu, zabezpečenie súčinnosti a spolupráce všetkých osôb a subjektov zapojených do tohto procesu a samozrejme celý rad aktivít na podporu získania potrebných finančných zdrojov na realizáciu projektu.

3. Istý čas išli chýry o tom, že vraj obec predala hrad súkromnej firme na realizáciu jej súkromných podnikateľských zámerov. Aká je skutočnosť?

Starosta: Sú to ničím nepodložené fámy. Zo strany členov tímu zoskupenia Norea nikdy takéto návrhy neprišli a ani sme o takejto alternatíve nerokovali.

Mgr. Gašičová: Hrad Beckov je národnou kultúrnou pamiatkou, ktorej vlastníkom je Obec Beckov, a podľa Zákona č. 49/2002 Z.z. o ochrane pamiatkového fondu podlieha osobitnému režimu ochrany, ktorý zahrňuje aj obmedzenia týkajúce sa jej možného predaja. V dôsledku toho je Hrad Beckov prakticky nepredajný. Odhliadnuc od tejto skutočnosti náš tím nikdy neuvažoval s kúpou objektu, akým je Beckovský hrad a ani do budúcnosti s ničím takým neuvažuje.

4. Skutočnosť, že Hrad Beckov je národnou kultúrnou pamiatkou vo vlastníctve obce, si zrejme vyžaduje osobitný prístup k riešeniu realizácie rekonštrukcie hradu. Ako sa to prakticky prejavilo pri príprave projektu?

Ing. Pamětický: Od samého začiatku, následne po predstavení nášho zámeru starostovi obce, sme o našom zámere informovali KPÚ v Trenčíne, osobne sme ho konzultovali s riaditeľkou KPÚ PhDr. Evou Gazdíkovou a ďalšími odborníkmi z tejto oblasti, najmä s Ing. Arch. Bónom, ktorý sa dlhodobo venoval pamiatkovému výskumu a problematike sanácie a rekonštrukcie Beckovského hra-

du, s Ing. Kohútom, autorom štúdie o statike objektov hradu a s odborníkmi, ktorí riešili statické zabezpečenie hradného brala. Snažili sme sa hľadať riešenia na jednej strane rešpektujúce náročné kritériá ochrany kultúrnych pamiatok, na druhej strane zodpovedajúce reálnym technickým a finančným možnostiam realizácie rekonštrukcie, ako aj požiadavkám vyplývajúcim z užívateľnosti objektov hradu verejnosťou.

Mgr. Gašičová: Keďže vlastníkom hradu je obec, všetky naše návrhy a s nimi spojené formálne kroky, alebo dokumenty sme predkladali a konzultovali nielen so starostom obce, ale sme ich oficiálne prezentovali obecnému zastupiteľstvu, ktoré ich pripomienkovalo a po zohľadnení pripomienok obecného zastupiteľstva i schvaľovalo. Tento postup sa samozrejme uplatňuje trvale. **Obec** z titulu svojho vlastníctva **je** taktiež **jediným oprávneným subjektom** vo všetkých formálnych a právnych úkonoch vo vzťahu ku všetkým subjektom, orgánom a inštitúciám, ktoré vstupujú nejakým spôsobom do procesu prípravy a realizácie projektu, vrátane procesu získania a použitia finančných zdrojov na realizáciu projektu.

Starosta: Mnoho občanov Beckova si uvedomuje potrebu rekonštrukcie hradu, aby sa zachoval aj pre budúce generácie, no súčasne ich zaujíma podoba hradu po rekonštrukcii, ako sa bude užívať a aký to bude mať prínos pre obec. Poslanci obecného zastupiteľstva sú preto zapojení do procesu prípravy i realizácie projektu rekonštrukcie, posudzujú a schvaľujú predkladané návrhy vo väzbe na zabezpečenie záujmov a perspektívneho rozvoja obce Beckov.

5. Rekonštrukcia hradu ako je Beckov je určite finančne veľmi nákladná záležitosť. S akými zdrojmi sa uvažuje na prefinancovanie tohto zámeru?

JUDr. Baláž: Nami navrhnuté riešenie prefinancovania zámeru rekonštrukcie Beckovského hradu spočíva vo využití jedinečnej a podľa môjho názoru v budúcnosti neopakovateľnej možnosti získania zdrojov z prostriedkov fondov Európskej únie a z tzv. Nórskych fondov. Vzhľadom k stanoveným limitom možného čerpania týchto fondov a ďalším podmienkam pre ich poskytnutie sme v záujme pokrytia celkovej potreby zdrojov na realizáciu rekonštrukcie hradu a s ňou spojených nevyhnutných investícií celkový zámer rozdelili do troch projektov: Projekt rekonštrukcie a obnovy Horného hradu, Projekt rekonštrukcie a obnovy Muzeálneho (dolného) nádvoria a Projekt - Infraštruktúra. Prefinancovanie Projektu rekonštrukcie Horného hradu, ktorý zahrňuje objekty Severného paláca, Ctiborovho paláca, Kaplnky a Horného nádvoria sa usilujeme zabezpečiť prostredníctvom čerpania prostriedkov z tzv. Nórskych fondov, kde projekt predpokladá čerpanie v objeme cca 4 mil. EUR. Na prefinancovanie projektu Rekonštrukcia a obnova Muzeálneho nádvoria, ktorý zahrňuje Delovú baštu, obnovené objekty na účely múzea, technického a sociálneho zázemia na Dolnom nádvorí a projektu Infraštruktúra, ktorý zahrňuje inžinierske siete, komunikácie, parkovisko, hygienické zariadenia, čakáreň pre návštevníkov mimo areálu hradu a kyvadlovú dopravu na hrad, vyvíjame úsilie na získanie prostriedkov z fondov Európskej únie. Prostriedky z týchto fondov sa však môžu čerpať maximálne do výšky 95% tzv. oprávnených nákladov projektu, t. j. prefinancovanie zostávajúcich 5% musí obec zabezpečiť z vlastných zdrojov alebo z úveru. Pri Projekte Rekonštrukcia a obnova Muzeálneho nádvoria to predstavuje objem cca 2,5 mil. EUR, pri Projekte Infraštruktúra cca 1,5 mil. EUR. Spolu teda maximálne cca 4 mil. EUR, z čoho vyplýva spoluúčasť obce vo výške cca 200 tis. EUR. Treba však uviesť, že žiadateľ o zahraničnú pomoc nemá na pridelenie prostriedkov z uvedených zahraničných fondov právny nárok. Môže ich získať buď v požadovanej výške, v zníženom objeme podľa aktuálnych možností fondov alebo môže nastať aj situácia, že sa prostriedky nepodarí získať.

Starosta: V súvislosti s podmienkou 5 %-nej finančnej spoluúčasti obce sa objavujú diskusie o možnom riziku, ktorému sa obec vystavuje z titulu neistoty získania finančných zdrojov na realizáciu už spracovaných projektov. K týmto úvahám treba povedať, že ani podľa ekonomickej teórie a ani v ekonomickej praxi

nie je možné získať významnejší objem peňažných prostriedkov bez akéhokoľvek rizika. Zo skutočnosti, že obec Beckov je vlastníkom národnej kultúrnej pamiatky Hrad Beckov, vyplýva pre obec však aj zodpovednosť za stav a zachovanie tejto historickej pamiatky pre budúce generácie. Vzhľadom na veľkosť, resp. malosť rozpočtu obce je jasné, že prostriedky, ktoré môže obec z tohto rozpočtu vyčleniť na práce na hrade, nestačia ani na opravy, nevyhnutné na zabránenie pokračujúcemu rozpadu hradných múrov a ďalších objektov hradu. Je teda na vedení obce, či využije historickú príležitosť možnosti získania finančných zdrojov rádovo v stovkách miliónov Sk s istým rizikom, alebo zvolí pohodlnejšiu, bezrizikovú cestu, bez šance získania významnejšieho objemu finančných zdrojov na rekonštrukciu hradu. Pri druhej alternatíve však problém zháňania zdrojov na rekonštrukciu hradu len odložíme o nejaký čas a vystavujeme sa hrozbe ďalšej deštrukcie hradných múrov a objektov hradu. V súvislosti s doteraz vynaloženými prostriedkami zo strany obce na tento zámer musím uviesť, že boli použité výlučne na úhradu nevyhnutných administratívnych výdavkov a nákladov na spracovanie projektovej dokumentácie, ku ktorej už máme aj právoplatné stavebné povolenia na všetky tri projekty. Dosiaľ neboli žiadne finančné prostriedky obce použité na úhradu nákladov alebo odmeny členom tímu zoskupenia Norea za ich doterajšie aktivity súvisiace so zámerom a ani do budúcnosti obec s takým niečím neuvažuje.

6. Významnú pozornosť i negatívne reakcie niektorých občanov vyvolalo **založenie záujmového združenia Beckovský hrad,** konkrétne 40 %-ný členský podiel obce v tomto združení, ako aj uzavretie Zmluvy o nájme, podľa ktorej vraj obec prenajala areál hradu súkromnej firme na 50 rokov za ročný nájom 1 Sk. V prípade Združenia sa šíria obavy z diktátu súkromnej firmy a nemožnosti obce obhajovať svoje záujmy, v prípade nájmu zas využívanie areálu hradu súkromnou firmou na dosahovanie svojich ziskov za 1Sk nájomného ročne. Aké sú teda podmienky zakotvené v zmluvách a aká je skutočná pozícia obce, vyplývajúca z týchto zmluvných vzťahov?

JUDr. Pospecha: Prvý návrh dokumentov a zmluvy bol predmetom konzultácií a jednaní medzi zmluvnými stranami, najmä predmetom jednania a pripomienkovania zo strany obecného zastupiteľstva. Ďalej nasledovalo zapracovanie pripomienok a pozmeňovacích návrhov, vrátane pripomienok a návrhov JUDr. Dziana, právneho experta obce. Za obec zmluvy samozrejme schvaľovalo obecné zastupiteľstvo. Isteže, niektoré zmluvné podmienky sú výsledkom kompromisov, sledujúcich zabezpečenie záujmov akceptovateľných obidvoma zmluvnými stranami. Z obsahu zakladateľskej zmluvy združenia Beckovský hrad vyplýva funkcia združenia v etape prípravy a realizácie projektu ako „poradensko-servisná“ a v etape po ukončení rekonštrukcie ako „prevádzková“ - teda nijako sa netýka vlastníctva hradu, kde ako vlastník vystupuje výlučne obec. Podiel obce v združení vo výške 40 % sleduje zabezpečenie kontinuity bežných podnikateľských aktivít a realizá-

cie dlhodobejších zámerov, kde rozhodujúca váha je na zoskupení Norea. Na všetky významnejšie rozhodnutia je však v zmysle schválených stanov združenia **potrebná 2/3 väčšina všetkých hlasov –** teda **bez obce sa rozhodnutie prijať nedá.** Trvalé zabezpečenie záujmov obce je riešené i spoločným podpisovaním za združenie oboch štatutárnych zástupcov združenia, z ktorých jeden je vždy starosta obce.

JUDr. Dzian: Spomínané postoje k združeniu a nájomnej zmluve zrejme vychádzajú z veľmi nepresných, alebo chybných informácií o ich obsahu a podmienkach. Predovšetkým, zmluvným partnerom obce ako vlastníka a prenajímateľa hradu, a teda nájomcom, nie je „súkromná firma“, ale práve záujmové združenie Beckovský hrad, ktorého je obec účastníkom. Predmetom dlhodobého 50-ročného nájmu za 1 Sk ročne nie je celý areál hradu, ale len vybrané objekty horného hradu, v ktorých sa uvažuje vyslovene s podnikateľsky zameranou prevádzkou. Prenájom ostatného areálu hradu je riešený zmluvou o budúcej zmluve s východiskovou dobou prenájmu 5 rokov. Výška nájomného je odvodená od nákladov obce na správu hradu s 20 %-ným navýšením v prospech obce. V zmluvách je zakotvený i celý rad ďalších podmienok a povinností pre nájomcu. Najvýznamnejšou je povinnosť reinvestovať časť zisku do údržby, rekonštrukcie a obnovy areálu hradu. Nájomca, ktorým je v oboch prípadoch združenie Beckovský hrad, môže vybrané priestory dať do užívania iným podnikateľským subjektom na ich komerčné aktivity v súlade so zámerom revitalizácie hradu, čo predstavuje v budúcnosti nové príležitosti pre podnikateľov z obce a jej okolia.

Starosta: Musím zdôrazniť, že o zámere rekonštrukcie, jej podobe a uskutočnení ako aj výške finančných prostriedkov, ktoré obec do projektu rekonštrukcie investuje, rozhoduje výlučne obecne zastupiteľstvo. Naši partneri z tímu zoskupenia Norea nám len výrazne pomáhajú pri napĺňovaní tohto zámeru, ktorý obecné zastupiteľstvo schválilo a treba povedať, že jednomyseľne.

Ďakujeme za informácie (rozhovor sa uskutočnil 15.10.2008) – pokračovanie v BN č.1/2009.

Katarína Hudecová

ZRELÝ VEK

Všetko, čo je, podlieha času,
tak bolo a vždy bude tak.
Fašiangy pochovajú basu
a v pôste nevrzúga slák.
Aj bez toho sa vesmír krúti,
tak, či tak, krútime sa s ním.
Kto za úsekom leta smúti,
rúha sa bielej kráse zím.
Čas preplával aj našu rieku,
do ktorej dvakrát nevstúpiš.
Ak sme sa našli v zrelom veku,
z búrlivých výšin v nemú tíš
uzavrieť sa nám neprichodí –
nezhasla ešte túžba v nás
vidieť, jak deň sa za dňom rodí,
velebiť jeho večný jas,
ako sa na slnečnej točni
prebúdza na jar naša zem.
Byť na nej ešte užitoční –
vnúčatám – vďačnej téme tém –
S rozprávkou, aby zistili sme,
ako sa ešte vieme smiať!
Neberme zrelý vek tak prísne –
Šach ešte neznamená mat.
Aj vtedy, keď sa zjesenieva
je veľa pekných záujmov,
keď s ústami aj srdce spieva,
pre pohodu je zárukou.
Niekde sa nájde háčik, dlátko,
čo vedia krásu vyčariť,
s priateľmi posedieť si krátko
v záhradke medzi kvetmi sniť.
Tu bylinkou nás lúka láka,
na chutný medovkový čaj,
k prechádzke cesta krivolaká,
aj užitočná obyčaj.
Kiež sa nám kdesi v dialnej diali
svetielko vďaky mihotá
za to, že zo seba sme dali
ďalším štafetu života.
Neberme zrelý vek tak vážne –
šach ešte neznamená mat.
Nech ešte veľa dní sa začne
každému,
kto má život rád.

Mária Rázusová-Martáková

NOVEMBER

Oblaky hltavo do hôr zahrýzli sa
dážď cupká tip-tip-top
Je smutno je clivo
Svet sa do tmy norí
a zem
už starena bezzubá a lysá
týždne si oblieka rúcho do pokory
tip-tip-top
Umrela Flora.
Pleť mávala hebkú
a bola hrdinkou v napínavom deji
Víchor si naladil čelo do náreku
hudie jej sám a sám tip-top-top
Miserere mei
Jarkami steká sa
smútok bezútešný
na vodách hojdá sa loďka Chárona
Pannu si unáša milenec slnečný.
zem za ňou plače
jak opustená vdova
Je čierna noc
von prší čoraz väčšmi
tititi top-top

in: Mária Rázusová-Martáková: Vyznania (výber poézie zostavil Ondrej Sliacky). Tatran, Bratislava 1976.

SVIATOK VŠETKÝCH SVÄTÝCH

Memento mori – pamätaj na smrť.

Začiatok novembra vnímame rok čo rok trocha inak. Po tieto dni sa navštevujú cintoríny, nad hrobmi spomíname v tichu večera a za svetla sviečok. Chodíme na miesta, kde odpočívajú príbuzní alebo významné osobnosti. Opadané lístie zo stromov a blížiaci sa koniec roka pripomínajú každému z nás pominuteľnosť života...

Slávnosť všetkých svätých zaviedol 1. novembra do cirkvi pápež Bonifác IV. V roku 608 dal z rímskeho Pantheónu – „Chrámu všetkých bohov“ postaveného v r. 25 pr.K. vyhádzať pohanské modly a zasvätil ho Panne Márii a všetkým svätým mučeníkom. V r. 731 pápež Gregor III. nariadil slávenie sviatku Všetkých svätých každý rok, a to 1. novembra. O sto rokov neskôr Svätý otec Gregor IV. rozšíril platnosť tohto nariadenia pre celú cirkev. V tento deň si veriaci kresťania pripomínajú svätých, ktorí nemajú miesto v kalendári. Druhého novembra sú ľudovo povedané dušičky – pamiatka na všetkých zosnulých. Tento deň je v rímskokatolíckej cirkvi dňom, keď sa cirkev modlí za zosnulých. Modlitba za zosnulých patrí k najstaršej kresťanskej tradícii. Pamiatku zaviedol v r. 998 clunyjský opát Odilo. V 13. storočí sa tento zvyk rozšíril po celej západnej cirkvi. V Aragónii začali kňazi sláviť v tento deň tri sväté omše. Pápež Benedikt XIV. tento zvyk potvrdil v r. 1748 a rozšíril pre všetky diecézy v Španielsku, Portugalsku a v Latinskej Amerike. Počas vojnového roku 1915 Benedikt XV. uplatnil slávenie spomienky pre celú cirkev.

Z histórie možno spomenúť, že na Slovensku siaha úcta k mŕtvym až k praslovanským predkom. Dušičky pochádzajú z keltskej tradície, zo sviatku samhain. Slávil sa v deň keltského Nového roka, v deň, kedy podľa keltskej viery, sa prelína náš svet so svetom mŕtvych. Kelti zapaľovali ohne, aby sa duše pozostalých mohli ohriať a stráviť s nimi noc. Preto sviečky, čo tento deň zapaľujeme, pochádzajú z tejto tradície.

V období reformácie nastala významná zmena. Reformátor Martin Luther napísal, že cintoríny majú mať charakter tichého miesta určeného k rozjímaniu. U evanjelikov bola tradícia, že sa v minulosti na cintorínoch sviečky nezapaľovali.

Návšteva cintorína má zvlášť teraz osobitnú atmosféru, vládne tu bezhraničná úcta a spomínanie. Preto, ak vidíte v týchto dňoch opustený hrob vedľa vášho, zapáľte i tu sviečku a spomínajte.

Ľubomír Paulus

K 90. výročiu vzniku ČSR...

Dňa 28. októbra tohto roku sme si pripomenuli 90. výročie vzniku Československej republiky. Republiky, ktorá už síce neexistuje a mnohí mladí ľudia ju už ani nezažili, no ktorá mala v našich národných dejinách nesporný význam.

V roku 1918 vstúpilo Slovensko do novoutvorenej ČSR za zložitých medzinárodných i vnútropolitických okolností. Pripojili sme sa dobrovoľne, o čom svedčí podpísanie Martinskej deklarácie 30. októbra 1918. Nebolo to rozhodnutie zo dňa na deň, ale uskutočnenie dlhoročných predstáv Čechov a Slovákov o živote v spoločnej republike. Napriek mnohým nedoriešeným vnútorným vzťahom možno tento krok z hľadiska Slovákov hodnotiť veľmi pozitívne. Len zopakujem názor väčšiny, keď poviem, že vznik Československej republiky nás zrejme zachránil pred hrozbou straty národnej identity. Československo vzniklo ako štát s rozsiahlymi demokratickými a občianskymi právami, ktoré v bývalom Rakúsko-Uhorsku chýbali. Dodržiavaním humanistických princípov a demokracie sme sa už v 20. rokoch stali pre Európu vzorom moderného, ekonomicky napredujúceho i kultúrne vyspelého štátu 20. storočia.

Vo víre práve končiacej 1. svetovej vojny, rozpadu starej monarchie a nových štátov na mape Európy bol vznik ČSR vysoko hodnoteným politickým a diplomatickým úspechom. Dva národy sa dokázali politicky zjednotiť za rovnakým účelom - v snahe zachrániť si svoju existenciu. Podobný príklad takéhoto niečoho by sme v celej histórii nenašli! A hoci sa častokrát Česi v tomto smere považujú za tých aktívnejších, vedzme, že ani Slovensko pre nich nebolo „chudobnou nevestou". Naši predkovia spolu dokázali to, čo by sa vtedy ani jednému samostatne pravdepodobne nepodarilo. Na takéto konštatovanie nám uplynulých 90 rokov poskytuje dostatok dôkazov.

Na Československú republiku by sa dalo povedať veľa chvál aj veľa kritiky. Myslím si však, že pozitíva jasne prevládajú. Odhliadnuc od niektorých dosť podstatných problémov a chýb v riešení národnostnej otázky, ponechávala prvá Československá republika svojou demokratickou podstatou priestor pre dokonštituovanie sa Slovákov v moderný národ. Mnohých Slovákov preto mrzí, že sa pre 28. október nenašlo miesto medzi našimi štátnymi sviatkami. Nech teda vždy zostane pre nás aspoň pamätným dňom! Aj preto pripravuje základná škola začiatkom decembra výstavu zbierky písomných a obrazových prameňov, viažucich sa k roku 1918.

Andrea Benianova

OPRAVA

Ospravedlňujeme sa autorke príspevku „Intolerancia alias strieľanie do vlastných radov" Daniele Dobrovodskej za pozmenenie názvu, ktorý sme uverejnili v BN č. 4/2008 na strane 8. Správny názov je: **„Introspekcia alias strieľanie do vlastných radov".**

Ďakujeme za pochopenie. ***RR BN***

Nikdy nie je neskoro na dotyk srdca blížneho

„Spomienka na všetkých verných zosnulých nám pripomína, že láska môže zasahovať až na druhý svet. Je možné vzájomné obdarovanie a prijatie, pri ktorom zostávame spojení jedni s druhými citovým putom aj ponad hranicu smrti. V tejto prepojenosti bytia môže naše poďakovanie alebo modlitba za niekoho znamenať malú etapu jeho očistenia." – slová z Encykliky „O kresťanskej nádeji" Benedikta XVI.

Ako veľmi sú vzdialené krutej beznádeji a zúfalstvu tých, ktorí si myslia, že smrťou všetko končí! Ako optimisticky znejú nám kresťanom!

Prvé novembrové dni sú príležitosťou Eucharistiou a modlitbou prejaviť lásku našim zosnulým. Nepodliehajme preto profanovaniu ich kresťanského rozmeru. Spoločenské rozhovory na cintorínoch, skúmavé pohľady, kto koľko investoval do pomníkov a kvetinovej výzdoby hrobov nás usvedčujú z ignorancie ich kresťanského poslania. Sv. Otec v Encyklike uisťuje, že náš príhovor za zosnulého nie je mu cudzím, nie je niečím vonkajším.

Pravého ducha novembrovej spomienky odhalíme v tichom zamyslení. Možno práve v tej chvíli spoznáme, že naša doterajšia životná voľba nie je správna a rozhodneme sa prestať robiť kompromisy so zlom. Z hĺbky svojej bytosti vydolujeme vnútornú otvorenosť pre pravdu, lásku a Boha. My žijúci to ešte môžeme so svojim životom urobiť. Našim zosnulým ich životnú voľbu urobila smrť definitívnou. Akú mala podobu, vie iba Boh.

Sv. Otec v Encyklike objasňuje premenu, ktorou musí prejsť duša zosnulého. Vysvetľuje ju „ako prechod ohňom". Ohňom, ktorý horí a zároveň zachraňuje, je podľa niektorých súčasných teológov samotný Kristus, Sudca a Spasiteľ. Blažená bolesť, v ktorej nás svätá moc Božej lásky prenikne ako oheň, umožní nám stať sa Božími. Trvanie tohto „premieňajúceho horenia" sa vymyká pozemskému plynutiu času, ale naša modlitba za zomrelého ho môže urýchliť. Kto by nepoznal potrebu prejaviť svojim drahým, čo sú už na druhom svete, takúto kresťanskú službu?

Nikdy nie je neskoro na dotyk srdca blížneho, ani to nikdy nie je zbytočné. Myslime na to každý deň a najmä v tieto novembrové dni, keď budeme stáť pri hroboch svojich drahých zosnulých.

Daniela Dobrovodská

Kultúrne dedičstvo Beckova

Pohľady na Beckov patria k najmalebnejším na Slovensku – je to skala, na ktorej sa týčia ruiny hradu a tri kostolné veže. V minulosti to boli tiež honosné kúrie. Azda najznámejší bol Medňanského kaštieľ, ktorý rozobrali obyvatelia obce a použili na stavby rodinných domov.

Koncom 17. storočia výrazne ovplyvnila vzhľad vnútorného mesta výstavba františkánskeho kláštora s kostolom. V roku 1770 novú podobu nadobudol aj farský kostol výstavbou novej veže. Malé námestie zdobí kamenný stĺp so súsoším Najsvätejšej Trojice z roku 1861. Na mieste Hornej brány stojí barokova kaplnka s kamennou sochou sv. Jána Nepomuckého. Smerom do Matiašky bol v 18. storočí postavený evanjelický kostol s farou a školou. Na okraji obce smerom do Nového Mesta stojí malá kaplnka Panny Márie Lurdskej a v ohybe cesty pod Skalicami je prícestný kamenný kríž s Ukrižovaným z roku 1768. Pamiatkou je dodnes čiastočne zachovaný židovský cintorín pri strmej ceste vedúcej na hrad. Kresťanský cintorín je na juhovýchodnej časti obce, delí sa na katolícku a evanjelickú časť. Najvýznamnejší svedok minulosti Beckova je hrad, dnes už zrúcanina, ktorá svojím starobylým vzhľadom a bohatstvom architektonických prvkov podnietila záujem o jeho históriu a históriu obce. Kúria Dubnických zo 17. stor., župný sirotinec je kúria Strechayovcov, pôvodne Pongrácova kúria, ďalej dom pod menom Jaškov dom zo 17. stor., dom č. 13 teraz rodiny Madajovej je jedným krídlom opretý o hradbový múr. Ambrovec stojí na severnej strane námestia terajšie múzeum. Dva domy nazývané Kollárovec, je to dom v prestavbe, na druhej strane cesty Kollárovec je novoprestavaná kúria. Vzácnou pamiatkou je kláštorný komplex s kostolom sv. Jozefa Pestúna, mimoriadne hodnotné je barokové vnútorné vybavenie kostola.

V roku 1792 bol postavený evanjelický kostol ako bezvežová stavba, v rokoch 1943 – 45 bol kostol prebudovaný s pristavenou hranolovou vežou.

Z monografie Beckov I. spracovala

M. Bubeníková

NA SVÄTÉHO MARTINA

- Budúcu nám zimu hneď, na deň sv. Martina, zvestuje pečená v mise husacina.
- Ak hus na Martina už po ľade chodí, zas okolo Vianoc v kaluži sa brodí.
- Ak je na Martina hmlisto, bude mierna zima isto.
- Dážď martinský znamená mráz a suchotu.
- Ak príde Martin na bielom koni, metelica metelicu honí.
- Na sv. Martina drž sa, synku, komína!
- Keď na Martina list zo stromu neopadal, môžeme čakať tuhú zimu.
- Na Martina hus najpeknejšie spieva.
- Na sv. Martina kury sa sypú do kurína.
- Po Martine zima už nežartuje.

Zozbieral Ľubomír Paulus

NOVÉ PODUJATIE V BECKOVE - MOTOKROS

Asi pred štyrmi mesiacmi sa v našej obci z jednej zaujímavej myšlienky začal realizovať projekt, ktorý nadchol určite niekoho viac a niekoho menej. Ide o motokrosovú dráhu, ktorá sa nachádza v katastrálnom území obce za hrádzou medzi Váhom a diaľnicou.

Prenájom pozemku od Združenia vlastníkov poľovných pozemkov (ZVPP) za účelom vybudovania motokrosovej dráhy bol odsúhlasený Komisiou ochrany verejného poriadku, obchodu a služieb (KOVPOS) pri OU v Beckove dňa 29.8.2008. Za toto schválenie patrí členom a predsedovi Pavlovi Hladkému veľké poďakovanie.

Prvý krok bol teda úspešne zavŕšený. Vznikol Motokrosový klub – združenie priaznivcov motokrosu v Beckove, ktorého predsedom je Jozef Bodnár a podpredsedom Peter Čikel. Ďalší členovia sú ľudia ochotní pomôcť pri realizácii prípadných pretekov, zanietenci motokrosového športu z Beckova a blízkeho okolia.

Úplne prvý pretek sa konal 30. augusta tohoto roka, tzv. „gulášové preteky" s pomerne slušnou účasťou pretekárov. Bol to akýsi nesmelý začiatok, na ktorom sa zúčastnilo 27 pretekárov vrátane malých detí, ktoré rodičia podporujú aj v takomto krkolomnom športe.

Keďže sa ukázalo, že v Beckove a v blízkom okolí je o tento šport záujem a motorkári nemajú veľa možností trénovať alebo si len tak zajazdiť na pieskovej dráhe, začali navštevovať beckovskú trať. O jej budovanie a neustále vylepšovanie technickej úrovne sa najviac zaslúžil Peter Čikel, ktorý už od mladého chalana holdoval tomuto športu a aj teraz doň vkladá svoje srdce. Svojimi činmi a najmä z radosti a chuti pomôcť podobným nadšencom, prispieva k realizácii tejto myšlienky. Spolu s ním pomáhali zlepšovať kvalitu motokrosovej dráhy aj ďalší: s bagrom Juraj Pisklák, s nákladnými autami Ján Králik a Marek Košút.

Hlavne vďaka záujmu o ďalší pretek sa podarilo zorganizovať preteky o Pohár starostu obce Beckov, ktoré sa konali dňa 11.októbra 2008.

Za veľmi vydareného počasia sa od rána začali schádzať prví pretekári. Keď sa začali prihlasovať, s údivom a zároveň potešením organizátori zisťovali, že k nim prišli z rôznych častí Slovenska, ba aj z Moravy. Môžeme spomenúť, že najďalej cestovali z Vranova nad Topľou. To organizátorov takéhoto podujatia vždy poteší, veď predpokladali účasť nejakých 60-70 účastníkov. Ďalším prekvapením bolo 126 registrovaných pretekárov pre meraný pretek. Boli tu aj deti asi od 6 rokov, staršie ročníky, licenční jazdci, ktorí majú za sebou viacero oficiálnych pretekov a vyhratých pohárov. Účasť teda nadovšetko očakávanie.

Pri tomto samozrejme pomohla technika – internet, aby sa záujemci dozvedeli odiaľ v našej obci. Ostatné však museli zabezpečiť ľudia, ktorí sa snažili zvýšiť úroveň pretekov na vydarenú. Tu musíme zase spomenúť Petra Čikela, ktorý organizoval takmer všetky aktivity potrebné k podujatiu.

Tou hlavnou bola účasť starostu Karola Pavloviča, jeho ochota a súhlas s odovzdaním pohárov víťazom. Povzbudivé slová po ukončení a vyhlásení víťazov sa určite zapísali do mysle všetkých zúčastnených a naliali silu do ďalšej práce, za čo mu organizátori ďakujú.

Tento článok je vlastne poďakovaním všetkým, ktorí prispeli k úspešnému zvládnutiu motokrosových pretekov. Nevieme ani odkiaľ začať, lebo ľudí ochotných pomôcť a prispieť, či už prácou alebo peniazmi, bolo naozaj dosť.

Spomenieme „časomieru", ktorá je pri takýchto závodoch nevyhnutnosťou. Ponuka spraviť ju pre Motokrosový klub v Beckove prišla až z Liptovského Mikuláša. Ďalej lekárska služba – zabezpečenie sanitky s lekárkou a personálom z Trenčína - zo strany Romany Murárikovej. Títo sa dosť „narobili", pretože boli aj úrazy, našťastie nie veľmi vážne, čo pri takomto športe možno očakávať. Dve zlomené ruky (Tomáš Čikel, Adrián Plichta) a jedna narazená panva. Za túto pomoc im patrí vďaka. Občerstvenie, ktoré by nemalo chýbať, zabezpečoval Milan Nožina – BEKO spolu so sponzorským príspevkom pre víťazov - fľašami šampanského; guláš varili a s úsmevom podávali manželia Neboháčovci; Ján Potoček z Lúky nad Váhom významne pomohol k hladkému priebehu samotného závodu; ozvučenie a aparatúra bola od Igora Kolínka (Nové Mesto n.V.). Treba ešte spomenúť pomoc od miestneho hasičského zboru, ktorého členovia polievali trať; Miro Malec sa staral o úpravu trate; od obce poskytli stoly a lavice; poďakovanie patrí chalanom, tzv. traťovým komisárom pri upozorňovaní v kritických miestach trate a priaznivcom motokrosu, ktorí organizovali štarty. Sú to chalani z Beckova, Kálnice ale aj z Nového Mesta n.V. Ďakujeme.

Taktiež ďakujeme všetkým sponzorom za peňažnú podporu, a to firme ELIPOS – Pavel Vavro, EKOPOL- Peter Benko, EKOPOL+ Pavol Ďuriš, F-Plus, s. r.o. - Ing. Ján Macejka a za poskytnutie centrály – OTS, s.r.o. v Novom Meste n.V.

V neposlednom rade organizátori ďakujú za hojnú účasť divákom a všetkým zúčastneným priaznivcom tohoto športu. Výsledky a ohlasy týchto pretekov povzbudili beckovský motokrosový klub do pokračovania v ďalšej činnosti. Veria – a nielen oni, že v Beckove pribudol ďalší „magnet" k zvýšenému záujmu o navštevu našej obce.

Edita Čikelová

Výsledky pretekov o Pohár starostu obce Beckov, konané dňa 11.10.2008:

Celkový víťaz o Pohár starostu obce Beckov - **Erik Potoček** z Lúky n.V.

Víťazi jednotlivých kategórií:

Štvorkolky deti: 1. Lukáš Lataník (Ostrava), 2. Martin Palcút ml. (Nové Mesto n.V.), 3. Hana Dudíková (Podolie)

Pitbike deti: 1. Matúš Bolech (Kálnica), 2. Matúš Šicko (Kálnica), 3. Kristián Poruban (Tr.Turná)

Motorky M50: čestné miesto – Adam Chaldoviansky (Púchov),Yamaha

MX 65: 1.Matúš Tomala (Turzovka), Kawasaki, 2. Dominik Poruban (Tr.Turná), Kawasaki, 3. Lucas Filka (Levice), KTM

MX 85: 1. David Hudok (Veľký Klíž), KTM, 2. Lukáš Rosina (Púchov),Yamaha, 3. Denis Poláš (Tr. Stankovce), KTM

125(2T) + 250(4T): 1. Lúkáš Moravčík (Banka), Kawasaki, 2. Tomáš Jemelka (Rokytnice), KTM, 3. Lukáš Hlaváč (Hlohovec),Yamaha

250(2T) + 450(4T): 1. Ondrej Repa (Nitra), Yamaha +600, 2. Peter Kopecký (Ruskovce), Honda, 3. Kristián Bielik (Častkovce), Yamaha

Licenční: 1. Erik Potoček (Lúka n.V.),Yamaha, 2. Marek Haviar (Domaniža), KTM, 3. Štefan Juráš (Myjava),Yamaha

Seniori: 1. Ján Dlhý (St.Turá), Honda, 2. Dušan Bibiš (Papradno),Yamaha, 3. Slavomír Mrážik (Ladce),Yamaha

HRY DETÍ V MATERSKEJ ŠKOLE (4)

Zoznamovacie hry a hry na rozvíjanie emocionality

ZOZNAMOVACIE HRY

Používajú sa pri prvom stretnutí detí, na začiatku školského roka alebo pri inej príležitosti, napríklad pri príchode nového dieťaťa, keď chceme, aby sa deti medzi sebou zoznámili a aby sa vytvorila príjemná a podnetná atmosféra. V takejto atmosfére sa deti rýchlejšie zbavia zábran a voľnejšie vyjadrujú svoje pocity, neboja sa výsmechu a nechajú voľný priebeh svojej fantázii.

Zapamätávanie mien

· Deti sedia v kruhu a predstavujú sa krstným menom s tým, že každé pridá k nemu aj prídavné meno, ktoré ho nejako charakterizuje. Príklad uvedie učiteľka s vlastným menom, napríklad: Kučeravá Katka, Romantický Roman – meno sa vždy musí začínať rovnakým písmenom ako prídavné meno. Hra je vhodná skôr pre najstaršiu vekovú kategóriu detí v materskej škole. Namiesto prídavného mena môžu deti použiť svoju obľúbenú hračku, postavičku z rozprávky, zvieratko a pod. Treba dbať na to, aby nedochádzalo k výsmechu, hra je zábavná už tým, že v poradí ďalšie dieťa opakuje všetky predchádzajúce mená s prídavkom.

Obmeny

· Priradiť k svojmu menu zviera. Napríklad: Peter - lev, Mirka - myška a podobne.

· Zaspievať svoje meno a ostatné deti to zopakujú.

· Vytlieskať svoje meno - vyjadriť tým skôr svoj temperament ako len vytlieskanie podľa slabík.

· Dieťa, ktoré začína, povie svoje krstné meno a pokračuje tým, že hovorí: Ja som Mária, po mojej pravej ruke sedí Anna a po ľavej ruke Ivan, pokračuje tým istým spôsobom Anna, až kým sa vystriedajú všetky deti.

· Malá obmena: začína Mária, predstaví seba a Ivan pokračuje tým, že predstaví seba a Máriu. Ďalší pridá svoje meno a zopakuje predchádzajúce. Posledný už opakuje mená všetkých detí.

· Deti si hádžu loptičku a pri tom musia povedať meno toho, komu ju hodia. Tempo sa stále zvyšuje.

· Deti sedia v kruhu. Jedno drží v ruke klbko, povie svoje meno a priradí k nemu nejakú informáciu o sebe, čo má rád a pod. Koniec vlákna si nechá v ruke a klbko hodí ďalšiemu. Hra pokračuje, kým sa všetky deti vystriedajú. Hru môže začať učiteľka. Po vyjadrení pocitov, ktoré hru sprevádzali, hra pokračuje tým, že klbko sa navíja naspäť a deti hovoria meno predchádzajúceho. Môžu hovoriť o tom, koho majú rady, či majú súrodencov, či majú doma zvieratko, aké hry obľubujú a podobne.

Krstné meno je pre každého človeka veľmi dôležité, preto týmto aktivitám je potrebné venovať dostatočný priestor. Každému dobre padne, keď ho iní oslovujú krstným menom, keď si ho pamätajú. Keď učiteľka v materskej škole osloví jedno dieťa Janko, druhé priezviskom a tretiemu nevie ani na meno prísť, deti to pociťujú ako veľkú krivdu. Tento pocit z detstva pretrváva aj v dospelosti. Celkom nevhodné je oslovovať deti priezviskom, je to znakom odcudzenia. Veľmi významní ľudia si dokázali zapamätať neuveriteľne veľa mien. Hovorí sa, že Ford poznal podľa mena všetkých pracovníkov vo svojej továrni. Tajomstvom úspechu významných ľudí bolo, že si dokázali zapamätať krstné mená všetkých ľudí, s ktorými prichádzali do styku. O toto by sa mal snažiť každý z nás.

Vzájomné spoznávanie a zbližovanie

· Deti stoja v kruhu, spočiatku podľa pokynu učiteľky, neskôr na základe svojich návrhov. Návrhy na vstupovanie do kruhu:

· kto sa narodil v lete, zime,

· kto má rád zmrzlinu, jablko, hrozno,

· kto má doma zvieratko,

· kto bol pri mori, v inej krajine, na inom kontinente,

· kto má brata, sestru, iných príbuzných ,

· kto vie plávať, kto rád spieva a podobne.

Obmeny

· Deti vytvoria malé skupiny po 6 - 8 členov. Urobia tesný kruh s rukami pred sebou a vždy jeden hráč so zažmúrenými očami v kruhu voľne padá sem a tam na rôzne strany. Ostatné deti ho vždy bezpečne zachytia a posunú do pôvodnej polohy. Hra je vhodná len pre najstaršiu vekovú skupinu.

· V miestnosti znie hudba a deti sa pohybujú so zaviazanými očami. Po zastavení hudby sa dvojice náhodne chytia za ruky a hádajú, kto to je.

Obmena: Deti nemajú zaviazané oči a pri zastavení hudby neverbálne vyjadrujú raz sympatie, inokedy odmietanie. Ďalším variantom je vzájomné podávanie rúk s čo najväčším počtom detí, potom podávanie rúk aj s verbálnym vyjadrením sympatie. Iná možnosť je vzájomné objatie s čo najväčším počtom detí.

· Každé dieťa si na hárok papiera nakreslí 5 pre neho symbolických alebo obľúbených vecí. V skupine vyhľadáva partnerov, ktorí majú nakreslené rovnaké veci, a keď sa dozvedia, prečo je pre partnera vec významná, k obrázku si napíšu čiaročku, aby vedeli, koľko detí sa s nimi zhoduje. Od každého môže dieťa dostať len jednu odpoveď. Môžu si nakresliť napríklad aj obľúbené farby, kvety alebo zvieratá. Na záver tejto, ale aj ostatných aktivít sa nezabudneme detí opýtať, ako sa v priebehu hry cítili, čo sa im páčilo, čo nie, čo ich zaujalo, prekvapilo, sklamalo a pod., prípadne ďalšie otázky podľa charakteru hry a aktuálneho posúdenia učiteľky.

· Na hárok tvrdého papiera každé dieťa nakreslí farebnými pastelkami svoj erb. Erb vyjadruje charakteristické vlastnosti a záujmy dieťaťa. Vytvorené erby sa rozložia a deti hádajú, komu ktorý erb patrí. Nakoniec každý povie, čo chcel erbom vyjadriť.

· Dvojice detí robia rozhovor o tom, čo majú rady, čo rady robia, s kým žijú v jednej domácnosti a pod. V časovom limite 5 minút na jedného majú o sebe získať čo najviac informácií. Potom v skupine každý predstaví svojho partnera.

HRY NA ROZVÍJANIE EMOCIONALITY

Hry na rozvoj emocionality sú súčasťou mnohých predchádzajúcich i nasledujúcich hier, pričom pozornosť treba venovať tomu, aby deti dokázali identifikovať svoje city a pocity, a na tomto základe ich dokázali aj ovládať. Súčasťou rozvoja emocionality je pozitívne hodnotenie seba a ostatných detí a schopnosť to aj verbálne a neverbálne vyjadriť. Na identifikáciu citov slúžia tieto aktivity:

Hry a cvičenia

· Ukáž alebo predveď, ako vyjadruješ radosť, smútok, strach, zlosť, šťastie, úspech a pod. Deti môžu city vyjadrovať neverbálne, verbálne, hraním rolí a kresbou.

· Pripravíme si rôzne hudobné ukážky, podľa tempa, hlasitosti, počtu hudobných nástrojov atď., ktoré deťom postupne púšťame. Deti vyjadrujú svoje pocity z hudby kreslením alebo maľbou.

· Deti sedia v kruhu a postupne hovoria pozitívnu informáciu o sebe takto: „Nechcem sa chváliť, ale...“ (som poslušný,... pomáham mamičke,... viem si zaviazať šnúrky na topánkach atď.). Začína učiteľka.

· Deti si obkreslia ruku na papier, a potom do každého prsta vkladajú jednu dobrú vlastnosť. Môžu postupovať tak, že každé dieťa povie najprv len jednu dobrú vlastnosť, ktorú priradil do palca, postupne do všetkých prstov to uvádzajú všetky deti.

· Pozitívnu spätnú väzbu k ostatným deťom môžu prejaviť aj nasledovne: Prvé dieťa (dobrovoľník alebo na základe výberu učiteľky) povie: „Chcem, aby si na voľnú stoličku prišiel ku mne sadnúť XY, lebo...“ (je dobrý kamarát, požičia mi farbičky, ...má pekné oči... vlasy...). Postupne sa vystriedajú všetci.

· Deti opisujú, ako by sa cítili ako: vlastný kabát, topánka, pero, stratená papuča, darovaná ruža, zemiak v polievke, vypálená žiarovka, nový volkmen, novinová správa a pod.

· Deti vytvoria menšie skupinky. Úlohou skupiny je pripraviť gratuláciu k narodeninám alebo k meninám svojich kamarátov, rodičov, starých rodičov, súrodencov, pani učiteľky, pani riaditeľky a pod.

· Jedno z dvojice detí má zaviazané oči a druhé ho (aj bez slov) vedie po miestnosti.

Obmena: Deti so zaviazanými očami sa pochytajú za ruky a nechajú sa viesť dieťaťom, ktoré má odkryté oči. Dieťa ich môže vyviesť aj do terénu, pri tejto aktivite sa tiež nerozpráva. Ďalšia možnosť je, že deti so zaviazanými očami vytvoria päťčlenné skupiny - vláčiky, držia sa za lakte, driek alebo boky. Posledné dieťa v skupine má odkryté oči, je rušňovodičom a bez slov usmerňuje pohyb ostatných pred sebou. Do priestoru je možné vkladať rozličné prekážky, napríklad stoličky. Vo všetkých hrách je dobre, keď si úlohy deti vymenia. Tieto hry sú vhodné pre skupiny, kde sa deti už vzájomne poznajú. V závere deti opisujú svoje pocity, obavy, spoľahnutie sa jedného na druhého.

· Deti si vyberú jedno zo šiestich zvierat - mačka, pes, zajac, slon, orol, žaba, ktorých obrázky sú umiestnené na viditeľnom mieste. Nikomu nesmú prezradiť, ktoré zviera si vybrali. Potom ich požiadame, aby vytvorili skupinky

podľa zvoleného zvieraťa. Nik nesmie hovoriť, deti môžu vybraté zviera predvádzať len pantomímou. Je to zábavná hra, ktorá vyvoláva množstvo otázok týkajúcich sa neverbálnej komunikácie a pocitov. V závere deti predstavujú svoju skupinu a opisujú pocity.

· Pexeso na identifikáciu citov. Podľa obrázkovej prílohy učiteľka pripraví pexeso, na ktorom sú znázornené tváre v rozličnom citovom rozpoložení. Deti v menších skupinkách hrajú pexeso a pomenúvajú jednotlivé city.

· Pre deti v jednej skupine je možné na diagnostiku ich aktuálnych pocitov použiť jednoduchú pomôcku: na pás tvrdého papiera si nakreslia tri tváre - usmiatu, neutrálnu a zamračenú. Pás zlepia do valca. Aktuálny pocit vyjadruje dieťa tak, že otočí príslušnú tvár do stredu miestnosti. Pás s nakreslenými tvárami má aj učiteľka a pomocou neho vyjadruje svoje pocity deťom.

· Deti jednotlivo kreslia svoju predstavu týchto citov: radosť, zlosť, smútok, šťastie, úspech, láskavosť, trpezlivosť, túžba, závisť, lenivosť, lakomosť, múdrosť, nádej, hlúposť, ľahkomyseľnosť, pýcha, veselosť, úprimnosť, hnev, štedrosť, spravodlivosť a iné. Kreslia ten cit, ktorý si vyberú. Učiteľka vyberie niekoľko kresieb a deti hádajú, aký cit je tam nakreslený.

Obmena: Všetky deti kreslia jeden cit, ktorý vyberie učiteľka, porovnávajú svoje kresby a vysvetlia, prečo cit znázornili práve tak. Tieto hry pomáhajú pri identifikácii citov u seba i u iných. Zaradíme ich napr. aj vtedy, keď má niektoré dieťa problémy v citovej oblasti. Táto hra môže pomôcť eliminovať negatívne citové prejavy.

· **Odreagovanie od negatívnych prejavov citov a ich ovládanie.**

Deti predškolského veku ešte nedokážu ovládať svoje negatívne city. Našou úlohou je naučiť ich identifikovať svoje city a hľadať formy, ako ich prejavy ovládať. Na to môžeme využiť nasledujúce postupy:

· Vytvoriť kút, v ktorom sa deti môžu naučiť ovládať svoje negatívne prejavy. V kúte sú umiestnené tieto pomôcky:

- boxerské vrece – je to valec pevne naplnený sypkým materiálom, do ktorého deti udierajú, keď sú nahnevané. Na vreci môže byť nakreslená alebo vyšitá nahnevaná tvár. Vrece umiestnime do kúta a deťom vysvetlíme, že vždy, keď ich niečo nahnevá môžu si svoju zlosť na vreci vybiť.

- do kúta môžeme umiestniť aj basketbalový alebo odpadkový kôš a množstvo vyradených novín, prípadne loptičiek. Keď sa dieťa nahnevá, môže pokrčiť papier a hodiť ho do koša, ako keby odhodilo svoj hnev, zlosť.

- v kúte môže byť nakreslené okno, do ktorého dieťa vykričí svoj hnev,

- deti môžu hnev alebo príčinu hnevu nakresliť na papier, pokrčiť ho alebo roztrhať a hodiť do odpadkového koša.

- v kúte je naznačené miesto na dlážke, kde sa dieťa môže zbaviť zlosti dupaním a vykričať sa. Na inom mieste v priestore materskej školy dieťa takto zlosť prejaviť nesmie.

Cieľom kúta na ovládanie negatívnych prejavov citov je odnaučiť deti agresívne a zlostne sa prejavovať a vedome regulovať svoje správanie.

Doc. PhDr. Milota Zelinová, Csc.

Aktivity Školského klubu detí

pri ZŠ s MŠ J.M. Hurbana v Beckove

Aspoň obrazom sa potešme pohľadom na naše deti v ŠKD – za všetko je „zodovedná“ p.vychovávateľka Eva Úradníčková.

OBEC KÁLNICA & PETER ONDREJOVIČ

známy beckovský cestovateľ a skalolezec pozývajú všetkých milovníkov dobrodružstva, cestovania a prírody na besedu spojenú s premietaním filmov do Kultúrneho domu v Kálnici v piatok 19. decembra 2008 o 18.30 h. „Výber toho najlepšieho za posledné roky cestovania“

Tešíme sa na Vašu účasť!!!

Milé malé stránky

Bola upršaná streda 1. októbra a pred nami bežný stránkový deň. Nebol by sa ničím líšil od tých ostatných, keby nebolo jednej vzácnej „stránky“. Deti z beckovskej materskej školy sa spolu so svojimi p. učiteľkami rozhodli, že využijú úradné hodiny na úrade a navštívia p. starostu.

A neprišli len tak.

v sobášnej sieni spolu so starostom obce

Ako sa na správnu návštevu patrí, priniesli aj darček – vlastnoručne vyhotovený výkres s vyobrazením Beckovského hradu. Pán starosta im na oplátku rozdal sladkosti.

na javisku im to pristane

A tak po vzájomnej výmene darov už nič nebránilo tomu, aby si tieto milé malé stránky splnili účel návštevy. Pán starosta ich usadil a privítal v sobášnej sieni, kde sa dozvedeli, že mnohí z nich boli vítaní do života práve tu. A na dôkaz toho, že hovorí pravdu, im prečítal z pamätnej knihy ich mená. Deti, keď počuli svoje meno, boli úprimne nadšené.

Aby cestu na obecný úrad v tom nečase naplno využili, rozhodli sa, že navštívia aj všetky tety v kanceláriách, aby zistili, kto pánovi starostovi pomáha. Navštívili knižnicu, popozerali si knižky a na záver nám všetkým na javisku v sále zaspievali. Svojou návštevou zmenili jednu upršanú stredu na milý slnečný deň. Tešíme sa, keď nás opäť navštívia. ***IM***

ZO ŽIVOTA NAŠEJ ZÁKLADNEJ ŠKOLY

EURO deň v škole

Na ten EURO-deň som bola teda zvedavá od samého začiatku. Mám doma siedmaka a piatačku a od počiatočného gúľania očami a mykania plecom – akože to bude „povinné, otrava, nuda a trapas“ sa počas celkom krátkeho času dostali až k nadšeným prípravám vystúpenia, o ktorom som počúvala skoro každý večer… Vysvetlili mi, ako má každá trieda pridelený štát európskej únie, ktorý má predstaviť ostatným. Naradostení mi oznámili, že sa to koná počas vyučovania a môže sa prísť pozrieť široká verejnosť (vzhľadom na dobu konania drasticky zúžená na dôchodcov, mamičky na materskej a rodičov, ktorí nemajú rannú smenu). Vymámili odo mňa prísľub účasti a spolupráce a ja, šťastná, že ich nadchlo aj niečo iné ako neobmedzený prístup k počítaču a k telke, som im na všetko prikývla… Z pivnice zmizli kartóny veľkých rozmerov (tiež celkom potešujúce) a decká len čo prišli zo školy a najedli sa, zase leteli naspäť robiť kulisy a nacvičovať – a to celkom radi ! Bez hundrania a výhovoriek! Sen každého rodiča…. Piatačka – budúca grécka bohyňa Aténa, každý večer prednášala svoju rolu zrkadlu, mame aj tatovi (a to každému zvlášť, aby sme si to pod spoločnou strechou mohli vypočuť hneď trikrát) a siedmak tentokrát nehral na internete super hry, ale zháňal informácie o Stonenhenge… Moja zvedavosť už dosahovala vrchol! Deň „D“ bol za dverami: ešte som bohyni Aténe požičala bielu plachtu a dva zatváracie špendlíky (mali to v tom staroveku ľahké - stačila biela plachta, vavrínový veniec na hlavu a boli oblečení) a Angličanovi som odpustila, že ma prihlásil na pečenie anglických sušienok.

A tak som dňa 29.10. 2008 o 9.00 hod poháňaná zvedavosťou a nehľadiac na dážď vyrazila do školy. Už pri vstupe bolo jasné, že nie je normálny školský deň. Dvere tried boli označené názvami štátov, ktoré žiaci predstavovali a príslušne k tomu aj vyzdobené. Za niektorými práve prebiehalo predstavenie, niektoré boli prázdne – žiaci práve sledovali predstavenie inej triedy, pred niektorými sa decká pripravovali na vystúpenie. Po chodbe sa podľa časového plánu, ktorý mali učiteľky v rukách, presúvali celé triedy tak, aby videli všetky predstavenia a aj aby všetci ostatní videli ich… Do toho všetkého dokonca napochodovali aj ďalší diváci – škôlkári z Beckova a žiaci z Kálnice, tiež s časovým plánikom v ruke. No, vyzeralo to celkom dobre zorganizované, zaradila som sa teda k okoloidúcej skupinke. Ako prvé som videla vystúpenie druhákov a tretiakov – Slovensko. Do miestnosti 3x4 m sa zmestili perfektné kulisy Kriváňa, Bratislavského hradu, stolík so slovenskými špecialitami (veľmi dobré!), nástenka s Cyrilom a Metodom, slovenskými spisovateľmi a dejateľmi. Zmestili sa aj dva tancujúce páry v krojoch, rozprávačka aj Jánošík a na neuverenie - aj diváci. Bolo to také milé predstavenie, že som odtiaľ vyšla celá vysmiata a rovno pozrieť môjho siedmaka – Angličana. A to bolo naozaj skvelé: kráľovná Alžbeta (oveľa mladšia a krajšia) samozrejme aj s manželom – princom Filipom (v neuveriteľnej slávnostnej vojenskej uniforme!), Stonhange z kartónu a machu – krásne, prezentácia o vzniku britskej vlajky a meste Manchester – „vymakané“, na záver anglický futbal. Potom sa všetci účinkujúci pochytali okolo pliec a spolu zaspievali „Champions“ od Queen a ja som mala čo robiť, aby som zakryla dojatie (siedmak by mi neodpustil, keby som ho tam pred spolužiakmi strápnila), také to bolo všetko pekné… Celá rozcitlivená som letela do piatej triedy. V prednej časti triedy bájna hora Olymp (dôstojná úloha pre maxi kartón z našej pivnice) a celá trieda Grékov a Grékyň – účinkovali naozaj všetci. Najprv sa predstavili jednotliví bohovia a potom sme videli aj grécku báj o troch dohadujúcich sa bohyniach, jablku a Paridovi. Hocaký staroveký grécky dramatik by bol s tými piatakmi spokojný – takí to boli skvelí herci. Viac som s polročným bábätkom na rukách vidieť nestihla, ale aj to, čo som videla, stálo za to. A nadšený bol aj náš 6-mesačný minieurópan. Tešil sa a výskal, rozdával úsmevy na všetky strany: na Francúzsko - ôsmačky, ktoré čakali na svoju módnu prehliadku (baby si to fakt užili – k módnemu oblečeniu mali aj odvážny účes a samozrejme vysoké topánky a makeup, ktorý sa tentokrát výnimočne v škole hodil), na Taliansko - deviatakov, ktorí ponúkali pravú pizzu a ako kulisu mali dymiacu sopku! Ale to cestovanie po celej Európe ho tak zmohlo, že sme, bohužiaľ, nevideli Nemecko – šiestakov a ani Česko – štvrtákov a z prvákov –Beckov sme videli len maličký kúsok, a to ma mrzí.

Veľmi sa nám to páčilo a dúfam, že sa to celé podarí predstaviť aj ostatným Beckovčanom. Ak uvidíte pozvánku na túto prezentáciu beckovskej školy vo svojej schránke, nenechajte si to ujsť – všetci, žiaci aj učitelia si dali naozaj záležať na vystúpeniach, kulisách, kostýmoch a bola by škoda, ak by to skončilo len týmto jediným vystúpením… A tiež dúfam, že škola neskončí len týmto jedným projektom a vymyslí zase niečo, čo nielen jej žiakov nadchne, poučí a tiež zabaví. ***(lm)***

Európa v Beckove

Dňa 29.10.2008 sa otvorili brány školy, aby privítali občanov Beckova na akcii Európa v Beckove... Ale to už by som predbehla udalosti. Začalo sa to presne pred 3 týždňami. A ako som to vedela? Jednoducho – moja dcéra začala chodiť domov pomaľovaná, plná nadšenia, zisťovala si informácie o Beckove, nevedela sa dočkať, kedy už pôjde do školy, doslova – nespávala. Škola sa v tie dni „pred" podobala na veľké mravenisko – deti nosili do školy staré oblečenie, kartóny, rôzne potrebné veci na „ úplne tajnú akciu", o ktorej nemôžu hovoriť, lebo by to už nebolo prekvapenie…

Deň D – teda deň otvorených dverí spojený s Dňom Európy. Tento deň navštívili nielen občania našej dediny, ale pricestovali aj deti z Kálnice a deťúrence z MŠ v Beckove.

Každá trieda si pripravila rozprávanie o krajine z EÚ, ktorú si vybrali a tomu prispôsobili naozaj všetko. A že bol program naozaj bohatý, zistili sme priamo na mieste činu. Hneď pri vstupe do tried boli na triedach vlajky krajín, ktoré sa prezentovali v triede. Deti mali triedy vyzdobené, urobené kulisy. V krátkych scénkach sme sa mohli dozvedieť niečo z histórie, z opisu prírodných krás, povedali nám niečo o kultúre a dokonca sme mohli ochutnať typický múčnik z tejto krajiny. Preto som rada, že sme sa ako občania mohli dozvedieť veľa informácií o iných krajinách takýmto milým spôsobom.

A keďže v zmysle hesla: deň ešte nekončí, neskončil sa ani na našej škole... Všetko, čo malo nohy, ruky sa presúvalo do telocvične, kde pripravili pre prváčikov „Privítanie do cechu prvákov"- slávnostné imatrikulácie. Tie sa začali o 15.00 hod. slávnostným nástupom žiakov v rozprávkových, zároveň strašidelných kostýmoch. Určite som nevidela väčšie oči – plné obáv, ako mali v tú chvíľu prváci, keď museli podstúpiť ťažké skúšky, napr. zjesť želatínovú tortičku so želatínovými potvorkami, alebo puding so strašidelným obsahom. Skákali vo vreci, behali vo dvojiciach so zaviazanými nohami. Samozrejme, každá disciplína mala svoj význam, ktorý im bol vopred vysvetlený ako poučenie do budúceho štúdia na ZŠ. Po slávnostnom sľube boli pasovaní kráľom a kráľovnou za prvákov ZŠ Beckov. Na radosť všetkých zúčastnených si rozdali sladké odmeny a začal sa najstrašidelnejší karneval v histórii školy. Okrem rôznych súťaží mali naše strašidielka pripravené bohaté občerstvenie a diskotéku, ktorú im pripravili deviataci. Starší žiaci potom prespali do rána v škole.

Chcela by som sa poďakovať všetkým deťom Základnej školy J. M. Hurbana v Beckove za krásny celodenný program, ktorý si pre nás pripravovali naozaj dlho a svedomito. A som rada, že máme v škole také šikovné deti. Ďalej moje obrovské poďakovanie smeruje ku všetkým učiteľom ZŠ Beckov, a to hlavne za motiváciu, trpezlivosť a za rodičovský prístup k našim deťom ako pri školských aktivitách, ale aj voľnočasových a záujmových aktivitách. Ich dôkazom sú diplomy za rôzne súťaže, reprezentácie a rôzne vystúpenia, ktoré žiaci pod vedením učiteľov dosiahli a naďalej dosahujú popredné miesta, a tým sa dobré meno školy a obce rozletelo do všetkých kútov našej krajinky.

Ľubica Babulicová

Pre rodičov, ktorí nemajú prístup na internet, uverejňujeme

Rodičovské združenie pri Základnej škole s materskou školou J.M. Hurbana v Beckove

Stav hospodárenia od 1.9.2007 - 31.8.2008

Pokladňa - príjmová časť:	
Príspevky a dary RZ	34 100,00
Zber papiera	8 700,00
Dotácia pokladne výberom z účtu	35 000,00
Spolu:	***77 800,00 Sk***
Pokladňa - výdavková časť:	
odvod príspevkov RZ na účet	30 000,00
predplatné časopisu Rodina a škola	230,00
sladkosti Mikuláš, MDD	1 434,50
karneval	748,00
člen.príspevok SRRZ	520,00
odmeny za súťaže a olympiády, koniec.šk.roka	2 385,00
cestovné na súťaže, olympiády, vých.koncerty	9 096,00
obedy na turnajoch, súťažiach mimo Beckova	460,00
nákup kníh, prac.zošitov	3 792,00
poštovné	50,00
príspevok na výlet do Talianska	21 697,50
vystúpenia folk.súboru a bábkového divadla	2 300,00
prázdninová ŠKD	2 075,00
vybavenie PC učebne	280,00
darčeky pre prvákov	2 010,00
Spolu:	***77 078,00 Sk***
Účet vedený v Slovenskej sporiteľni - príjmová časť:	
príspevky RZ	30 000,00 Sk
Účet vedený v Slovenskej sporiteľni - výdavková časť:	
úrazové poistenie žiakov	2 414,00 Sk
úhrada fa SAD -cestovné	19 090,00 Sk
úhrada faktúry - potraviny na výlet do Talianska	2 302,50 Sk
dotácia pokladne prevodom z účtu	35 000,00 Sk
bankové poplatky	1 153,00 Sk
Spolu:	***59 959,50 Sk***
Všetky príjmy spolu	107 800,00 Sk
Všetký výdavky spolu	137 037,50 Sk
Obrat	-29 237,50 Sk
Zostatok všetkých finančných prostriedkov k 30.9.2007	**61 430,94 Sk**

Vypracovala: Lenka Martišová, hospodár RZ

Ako poznámku by som chcela uviesť: Na výlet žiakov do Talianska sme odsúhlasili 500 Sk na jedného žiaka, čo je spolu suma 25.000 Sk. Táto suma bola rozdelená na dve časti - úhradu faktúry za nákup potravín (Účet - výdavková časť) a doplatok v hotovosti (pokladňa - výdavková časť).

Naše školské úspechy

AKO ĎALEJ PLAMEŇ?

Dňa 4.10.2008 naši mladí hasiči opäť zasiahli na výbornú. V jesennej časti, ktorá bola v Zemianskom Podhradí, získali prvé miesto v kategórii mladší a starší žiaci. Súťažili v týchto disciplínach: Viazanie uzlov, prvá pomoc, streľba zo vzduchovky, hod granátom, určovanie dopravných značiek a určovanie vecných prostriedkov.

Títo chlapci - Roland Kanáloš, Maroš Kanáloš, Tomáš Čikel, Pavol Strieženec ml., Peter Šimko, Patrik Šimko, Marek Jaroščiak, Oliver Tekula – nestratili ani bod. Hovorí sa, že ťažko na cvičisku, ľahko na bojisku. A oni to opäť dokázali.

ZRUČNOSŤ NAŠICH ŽIAKOV

Dňa 16. 10. 2008 sa uskutočnila v Združenej priemyselnej strednej škole v Novom Meste nad Váhom súťaž zručnosti žiakov základných škôl okresu – 8.ročník. Súťaž prebieha pod záštitou miestnych firiem a mesta. V troch technických disciplínach súťažili vybraní deviataci z regiónu, a to v odbore: strojárstvo, elektrotechnika a informatika. V kategórii strojárstvo získal Roman Pavlus 5.miesto s počtom bodov 46 (plný počet bol 55). V tejto kategórii súťažilo 19 deviatakov. V kategórii elektrotechnika získal Martin Polonský 4.miesto s počtom bodov 47. V tejto kategórii súťažilo 27 deviatakov. V kategórii informatika sme mali dvoch zástupcov, a to Mareka Sedláčka a Alexandra Starčeviča – obaja sa umiestnili na 4.mieste z 28 súťažiacich.

ČO NOVÉHO V BEDMINTONE?

Opäť úspech našej hráčky Zuzky Mikulcovej. Dňa 24.10.2008 sa uskutočnil okresná súťaž v bedmintone v Novom Meste nad Váhom a z našich hráčov postúpila do krajského kola práve Zuzanka – žiačka 6.ročníka. Blahoželáme a ďakujeme všetkým súťažiacim!

Mgr. Martina Striežencová

Vydarená návšteva v SND

Utorok, 16. september, je čas, kedy sa škola dostáva do pravidelného rytmu. Popri vzdelávaní sa dostávame i k menej všedným aktivitám. Tá, o ktorej sa chcem zmieniť, je priam nevšedná. Návšteva novej budovy SND!

Aj keď sme tu neboli prvýkrát, práve toto podujatie bolo odmenou pre deti, ktoré pripravovali program k 800. výročiu 1. písomnej zmienky o obci Beckov.

Poďme však po poriadku. Program pre reprezentantov školy a účinkujúcich pripravili p. uč. Miklánková a Striežencová. Hrad Červený kameň dýchal históriou a veľkolepé sály so štýlovým nábytkom opradené rôznymi skutočnými príbehmi i legendami upútal pozornosť našich detí. Nielen krása, ale i krutosť panovníkov sálala, napr. z pivničných častí hradu, kde bola mučiareň.

Vopred pripravená prehliadka novej budovy SND bola o to príjemnejšia, že sme ju absolvovali s milou Izabelou Pažítkovou, niekdajšou moderátorkou, ktorej profesionalitu sme mohli sledovať na televíznych obrazovkách hlavne my, dávnejšie narodení. Pani Pažítková nás zaviedla do Činohry, porozprávala nielen o budove, ale i o dobudovaní priestorov pri divadle a nebránila sa vyfotografovať s našimi žiakmi, keď sme i vtipne poznamenali, že „TOTO JE VLASTNE TO NAJLEPŠIE, ČO V BECKOVSKEJ ŠKOLE MÁME."

Posledná časť bola tá najdôležitejšia - predpremiéra baletu Ivan Hrozný od Sergeja Prokofieva. Balet je dokonalá súhra hudby a pohybu a tí, čo to dokážu zladením fyzickej zdatnosti s umeleckým stvárnením, sú sólisti. Tento večer žiaril na scéne cár Ivan Hrozný v podaní Mária Radačovského, ktorý je v súčasnosti i riaditeľom baletu. Autorom libreta, choreografom a režisérom inscenácie je bývalý prvý sólista Baletu SND Libor Vaculík.

Bol to dramatický balet o významnom vládcovi, ktorý sa opiera o historické pramene. Základom sú motívy lásky, priateľstva a vernosti, no i zrady a nenávisti.

Po skončení sme nechali deťom priestor, aby mohli doznieť silné umelecké zážitky, aby sa mohli vyjadriť, i keď možno všetko nepochopili, či neprecítili, sme tu my – pedagógovia pri nich, aby cestu k umeniu nemali zarastenú a mohli rásť.

Carlo Goldoni – Čertice, Sála činohry SND - 1.10.2008

Toto podujatie bolo určené pre pedagógov a rodičov, no boli sme radi, keď prejavili záujem i niektorí žiaci.

Komédia z 18. storočia však v modernom stvárnení množstva vynikajúcich hercov, z ktorých spomeniem len niektorých: Dančiak, Ján Króner, Haverl, Huba, Kocúriková, Mórová, Magálová, Čobejová istia už vopred vynikajúci výsledok. Večer naplnený bohatstvom slovníka, dialógov, frazeologických zvratov - majstrovsky podané repliky. Tlieskali sme do červených dlaní. Tvorcovia a herci si zaslúžili neutíchajúci staining ovation.

Mgr. Anežka Ilavská

Birmovka v Beckove

V nedeľu 28. septembra 2008 sa v rímskokatolíckom farskom kostole v Beckove opäť po piatich rokoch konala birmovka.

Na prijatie tejto sviatosti sa 10 mesiacov od septembra 2007 do júna 2008 pripravovalo štyridsať detí vo veku od 13 rokov. Každý piatok sa konali náuky, na ktorých sme s pánom farárom postupne prebrali viaceré témy. Každá náuka sa niesla v znamení inej témy, napr.: Kto som?, Život, Konečne slobodní, Ulica, Peniaze, Médiá, Známosti, Viera v Boha a môj život, Viera, Sviatosti, Eucharistia, Eschatológia, Život Ježiša Krista a ďalšie. Pán farár nám ku každej téme niečo porozprával a my sme si robili poznámky, pretože z každej náuky sme dostali aj domácu úlohu.

V priebehu týchto 10 mesiacov sme prešli dvomi skúškami. Pri prvej skúške – v januári sme odpovedali na otázky súvisiace s témami náuk, taktiež sme museli odpovedať na otázky zo Svätého písma. I napriek tomu, že na tejto skúške 17-ti nesplnili všetky kritéria, pán farár im dal druhú šancu.

Dva mesiace pred druhou skúškou, ktorá sa konala v júni sme všetci dostali 200 otázok s vypracovanými odpoveďami, ktoré sme sa mali naučiť. Po tejto druhej skúške a ďalšej opravnej neprešli deviati. A tak nás zostalo 31 birmovancov.

Okrem účasti na náukach sme my – birmovanci mali aj iné povinnosti. Počas celého roka sme mali vyhradené predné lavice v kostole, vždy v nedeľu sme čítavali čítania, prosby a chodili sme upratovať kostol. Taktiež sme sa vždy v prvý piatok v mesiaci zúčastňovali sv. spovede. Letné prázdniny sme využili na oddych a na prípravu samotnej slávnosti.

Keď konečne nastal deň D, všetci sme sa netrpezliví , ale šťastní a plní očakávania zišli v pekne vyzdobenom kostole. Naša príprava sa už o malú chvíľu mala zavŕšiť tým najdôležitejším – prijatím darov Ducha Svätého – prijatím sviatosti birmovania. Udelil nám ju Jeho eminencia arcibiskup Ján Sokol.

Slávnosť prebehla tak, ako mala. Jej skončením sa skončil pre nás čas príprav a my sme sa konečne stali dospelými kresťanmi.

Dňa 28.9.2008 prijali sviatosť birmovania: Bánovská Paula, Berková Simona, Čikelová Monika, Hajdúšková Mária, Ivanová Simona, Ježovica Jozef, Ježovica René, Jurzová Kristína, Koníček Lukáš, Koníček Tomáš, Lednická Alena, Lednický Pavol, Malcová Lenka, Malec Jakub, Martiš Dominik, Martišová Adriana, Martišová Magdaléna, Martišová Margaréta, Martišová Veronika, Matyáš Patrik, Moravčíková Lea, Novák Matúš, Opatová Simona, Pavlíková Zuzana, Pidíková Paulína, Sedláček Marek, Straková Gabriela, Striežencová Simona, Šimko Matej, Škarka Lukáš, Vojtech Michal.

V mene všetkých birmovancov ďakujem p. farárovi Tiborovi Šubovi za to, že nás na túto slávnosť pripravil.

Veronika Martišová

foto: Jaroslav Martiš a Jaroslav Straka

Pltníci na Váhu

Váh – najdlhšia a iste i najkrajšia slovenská rieka. Od dávnych čias bola splavovaná plťami a na nich odvážni pltníci, ktorí napísali, že hory a rieka sú mohutné a dravé, no ľudia sú však odvážni a mocní ako rozprávkoví hrdinovia. V minulom storočí Váh spútali a vybudovali na ňom vodné elektrárne. Tým sa z neho vytratili aj pltníci. Ich ťažký život ostal v spomienkach, piesňach či povestiach alebo v obrazoch majstrov plátna.

Rieka Váh preteká Považím, a keď išli pltníci okolo Beckova, rozprávali takto: Od Trenčína dolu Váhom bývala planá, najmä májová, pltnica. Jarné prívaly vody pomenili koryto Váhu, brehy boli nízke, takže si Váh tiekol ako chcel. Pltníci sa veru naobracali s meraním vody. To museli robiť vždy dvaja zadní z ostatných zväzkov. Ale aj tak skoro každý rok nejeden zväzok naletel na pohyblivé plytké námele. A len potom bolo kriku a roboty! Keď sa z toho pltníci dostali, čakal ich ešte Beckov. Tu vraj od najstarších čias striehli na pltníkov nebezpečenstvá. Pánom Beckova bol kedysi Ctibor. A len čo zámok postavili, počas pltnice vypravil sluhov na brehy Váhu. Keď leteli zväzky, sluhovia prehradili Váh mocným konopným povrazom a zadržali plte do tých čias, kým sa pltníci nevykúpili peniazmi. Páni, ktorí tu vládli po Ctiborovi, už vedeli, ako groše ľahko získať. Žmýkali a žmýkali starých pltníkov dotiaľ, kým len s nimi kráľ neurobil poriadok. No s druhým nebezpečenstvom si už neporadil ani sám kráľ. V zátoni poniže hradu prebýval vodný býk a sem siahal aj chvost druhého šarkana zo studne bytčianskeho zámku. Kde nič, tu nič tíšina, voda sa len zrazu začala vzdúvať, porobili sa veľké vlny a ktoré zväzky to chytilo, s tými už bol amen. Od Beckova sa zase Váh krútil raz sem, raz onam, že sa chudák pltník namocoval, aby udržal zväzok na vrkoči. Aj v jednom pltníckom popevku sa vraví: „Do Nového Mesta zahataná cesta...". Ale to je už ďalšia cesta po Váhu opradená poverami a rozprávkami.

Spracoval Ľubomír Paulus

Beckovský myrobalan

Podpník marhúľ MY-VS-1 bol vyšľachtený z myrobalanov beckovskej planiny. Preto sa aj overovanie uskutočnilo pod označením „Beckovský myrobalan". Tak píše Ing. Štefan Nitranský, CSc.

Stromy majú stredne silný vzpriamený vzrast. Koruny sú pevné, stredne husté. Kôra je sivohnedastá. Predčasné letorasty sa nevytvárajú. Úrodu prináša tak na krátkom bočnom obroste, ako aj na zmiešaných výhonkoch. Rodivosť nastupuje zavčasu a rýchlo vzrastá. Prednosťou je to, že kvety sú stredne samoopelivé. Mrazuvzdornosť je veľmi vysoká, zimné mrazy -30˚C v roku 1987 nepoškodili ani vrcholy výhonkov. Vlastnosti plodov, ktoré dozrievajú začiatkom augusta, sú vynikajúce. Majú guľovito-oválny tvar. Šupka aj dužina sú žlté. Chuť je harmonická, kôstka je dobre oddeliteľná. Na škôlkarskej výrobe ani na trvalom stanovisku sa neprejavovali u neštepených odrôd marhúľ na podpníku MY-VS-1 žiadne príznaky neznášanlivosti. Zistila sa aj vysoká tolerantnosť voči šárke, veľmi dobrá množiteľnosť aj z meristémového a dobré prispôsobovanie na rozličné pôdy. Semenný podpník z myrobalánu MY-VS-1 bol predbežne povolený pre marhule pestované aj bez závlahy na stredne ťažkých až ťažších pôdach s vysokým obsahom vápenca. Pri vysokej mrazuvzdornosti a priaznivom pôsobení na naštepené odrody isto pomôže riešiť problémy aj záhradkárom, ktorí chcú marhule pestovať v okrajových oblastiach. Takto podpník MY-VS-1 predstavuje Ing. Štefan Nitranský, CSc.

Pre zaujímavosť dodávam, že najstaršia marhuľa, ktorá sa nachádza v Beckove, je ešte stále rodiaca, zasadil ju a zaočkoval môj otec Jozef Paulus v tridsiatych rokoch 20. storočia.

Ľubomír Paulus

... Do roka a do dňa...

Báseň napísaná na motívy povesti o hrade Beckov

Krutý pán Stibor,
pán hradu Beckov,
Užíval si život
a nevedel všetko.

Nevedel a nechápal,
či vedieť radšej nechcel,
že pod hradom hladné deti majú hody,
keď psom pod hrad hádžu
ohryzené kosti.

Okrem seba najradšej mal
veľkého psa svojho,
ktorého mu zabil
poddaný na záchranu synov.

Za to trest Pauka krutý stihol,
zo skál hradu ho Stibor zvrhol.
Letiac chudák vyriekol,
čo dlho pána škrelo.

… Do roka a do dňa, Stibor...
… Do roka a do dňa,
stále v ušiach znelo...

Do roka a do dňa
kliatba sa stala vyplnenou.
Našiel Stibor pán
svoju smrť pod tou istou skalou...

Žena jeho Dobrochňa,
z lásky k manželovi,
nešťastná a bezradná
na život si siahla.

Dodnes duša splašená
obletuje bralo,
pokoja sa jej nikdy,
nikdy nedostalo.

Autori: Dominika Trebatická, 2.ročník, Roland Kanáloš, 3. ročník, Mgr. Blanka Jurišová, učiteľka

Ticho po anjelovi

Tak sa volá knižka Daniela Tupého, vysokoškoláka, ktorý bol zavraždený 4. novembra 2005 v Bratislave. Tento talentovaný študent má rodové korene v Beckove. Presnejšie, jeho prastarý otec Karol Tupý pochádzal z Beckova. Neskôr odišiel do Vrútok, kde pracoval. Mal bratov Jozefa, Jána a Pavla, ktorí bývali v Beckove. Daniel bol študentom 2. ročníka FFUK. V piatok 4. novembra večer sa prechádzal s kamarátmi Tyršovým nábrežím v Bratislave. Tam boli napadnutí neznámymi útočníkmi nožmi. Daniel po prevezení do nemocnice bodným ranám podľahol. Táto brutálna vražda otriasla nielen Bratislavou, ale i celým Slovenskom. Boli usporiadané protestné demonštrácie a mítingy, aby upozornili na neonacistické hnutie, ktoré sa rozmáha na Slovensku. Pohreb bol v Žiline 10. novembra 2005, kde okrem iného Daniel Hevier povedal: „...útočníci zostávajú zatiaľ nepoznaní, tvoje meno, tvoja tvár, sa však vrýva do pamäti tohto národa. Zostáva tu všetko, čo si za svoj krátky život stihol vytvoriť, čo si stihol prežiť, čo si daroval nám ostatným." Danielovi Tupému v r. 2006 odhalili pred budovou univerzity pamätnú tabuľu a na Tyršovom nábreží pamätník všetkým obetiam pravicového extrémizmu.

Hoci Daniel Tupý raz chcel vydať svoju knižku, túto knihu nikdy nenapísal, čítame v doslove. Nestihol. Zavraždili ho skôr, ako mohol začať plniť svoje túžby. Nestihol zostarnúť. Bude už natrvalo mladý. Daniel nebol anjelom, hoci sa usiloval o svoje krídla. A ticho, ktoré po ňom ostalo, nie je prázdne. Zurčí v ňom bolesť spomienok, ale aj ozvena toho, čo nám zanechal. Ďakujem jeho mame, p. Želmíre Tupej, za knihu, z ktorej som čerpal informácie.

Ľubomír Paulus

27.10.2005 – 03.26

Musíš povedať svoje city mame! Mama, keby sa stalo hocičo, vždy zostaneš jedinou osobou zakorenenou v mojom vnútri... Bojím sa, že odídeš bez tejto vety. Som vďaka Tebe.

SMS z knihy Daniel Tupý, Ticho po anjelovi.

Tretie stretnutie Kvačalovcov

Dňa 5. júla 2008 sa v Beckove uskutočnilo v poradí 3. stretnutie rodín Kvačalovcov, Vodovcov, Ježkovcov, Kadlečíkovcov, Kollárovcov a ďalších spríbuznených rodín a ich priateľov. Bola prečítaná základná listina, ktorá má tieto ustanovenia:

Člen rodu: Náš rod určuje prehľadne zostavený Rodostrom. Všetci v ňom uvedení a mladší naväzujúci na svojich predkov sa pokladajú za členov rodu.

Rodová rada: Je zložená z najstarších zástupcov vetiev rodu. Každý „Rytier rodu" a „Kňažná rodu" je zároveň aj členom rady.

Stretnutie: Členov rodu a ich priateľov, tzv. Genealogické stretnutie, sa koná vždy v prvú júlovú sobotu a každý párny rok v Beckove, ak stretnutie nie je inak organizované.

Povinnosti: a) Každý člen je povinný s hrdosťou sa hlásiť k svojmu rodu a obhajovať jeho dobré meno. b) Výkonný Rytier rodu a výkonná Kňažná rodu nech pokladajú za svoju prirodzenú povinnosť všemožne prispievať pri organizovaní a zabezpečení našich stretnutí, aby sa tieto premenili na tradíciu dobrých podujatí.

Za Rodovú radu Milan Kvačala

Na tomto stretnutí boli priznané tituly.

Obdržal som titul „Veľký priateľ nášho rodu, zanietenec a patriot beckovský" s právom byť u všetkých členov nášho rodu s úctou prijatý a náležite podporovaný v jeho činnosti.

Ďakujem pánovi M. Kvačalovi za priznaný titul a je mi cťou byť zaradený do tak významného a slávneho rodu Kvačalovcov.

Ľubomír Paulus

Pre záujemcov o rod Kvačalovcov: V Beckovskej knižnici máme knižku Rodostrom Kvačalovcov z Beckova, ktorú zostavil Milan Kvačala v Modre v r. 2004.

ŠTÚROVSKÉ PAMÄTNÍKY V TRENČIANSKOM REGIÓNE II.

Bohaté štúrovské tradície sa spájajú s Beckovom. Tu sa narodil 2. apríla 1827 v rodine učiteľa, trenčianskeho rodáka Jozefa Štúra a Johanky, rod. Riznerovej, Dionýz Štúr, slovenský geológ svetového mena, riaditeľ Říšskeho geologického ústavu vo Viedni, podporovateľ chudobných slovenských študentov a národný činiteľ. Na budove starej školy odhalili v r. 1927 pamätnú tabuľu.

Ľudovít Štúr a Dionýz Štúr boli po svojich otcoch (Samuelovi Štúrovi st. a Jozefovi Štúrovi) druhostupňovými bratancami. Matrika beckovskej evanjelickej cirkvi uvádza medzi krstnými rodičmi J.M. Hurbana (19.03.1817) aj Teréziu Demianovú, rod. Michalcovú, príbuznú s matkou Ľudovíta Štúra.

Medzi beckovskými generačnými druhmi sa spomína dobrovoľnícky kapitán z rokov meruôsmych Karol Bórik (1820-1896), rodák zo Senice, niekdajší beckovský obecný notár. Jemu je venovaný pamätník v strede obce, dielo akad. sochára Františka Draškoviča. Karol Bórik je pochovaný s manželkou na miestnom cintoríne.

Nepochybne, najpozoruhodnejšou štúrovskou pamiatkou v Beckove je pamätná tabuľa venovaná Jozefovi Miloslavovi Hurbanovi na dnešnej evanjelickej fare, kde stál do r. 1928 jeho rodný dom. O jej vybudovanie sa postarali MO Matice slovenskej a Okresný úrad v Novom Meste nad Váhom, k čomu prispela finančne aj zbierka obyvateľov beckovského obvodného notariátu.

Na štúrovské tradície poukazuje miestna expozícia Trenčianskeho múzea v bývalej renesančnej kúrii Ambrovcov. Podľa J.M. Hurbana má pomenovanie miestna základná škola.

V súvislosti so štúrovsko-hurbanovskými tradíciami sa žiada spomenúť s Beckovom susediacu dedinu Kálnicu. Ďalšou Hurbanovou krstnou mamou sa stala Zuzana Viktoryová, rod. Pušjerová, manželka mlynára Štefana Viktoryho z mlyna Na Darane (Daranských mlyn). Vo svojich pamätiach ju J.M. Hurban spomína ako láskavú osobu, ktorá ho naučila poznávať krásu nášho slovenského jazyka, slovenských ľudových piesní, učila ho láske ku svojmu ľudu a národu, k jeho kultúre a spolupatričnosti. Je na škodu, že v tejto lokalite nie je žiadna pamätná tabuľa dokumentujúca tieto vzťahy. Primeraným spôsobom ich však vystihuje expozičný celok v tamojšej pamätnej izbe.

Je na škodu, že v Beckove sa dosiaľ nerealizoval sadrový model pamätníka J.M. Hurbana, prvéhpo predsedu SNR, ktorého autormi sú Beckovčania akad. sochár Karol Lacko a akad. architekt Marian Strieženec. V obci bol odhalený model v r. 1998 pri príležitosti 110. výročia úmrtia J.M. Hurbana a pre zlý stav ho neskôr demontovali a odložili.

Malé Stankovce (od r. 1970 súčasť spoločnej obce Trenčianske Stankovce) sa spájajú so štúrovskými tradíciami cez Pavla Čendekoviča, ktorý v tejto obci pôsobil ako kňaz v r. 1841-1855. Tu zomrel 26. decembra 1855 krátko pred tragickou smrťou Ľudovíta Štúra. Pochovali ho na miestnom cintoríne, ale jeho hrob sa už dnes nedá identifikovať. Doposiaľ však jeho pamiatka existuje v ústnom podaní tamojších obyvateľov.

Stretnutie Ľudovíta Štúra s rímsko-katolíckym kňazom Michalom Rešetkom v Hornej Súči, inak jeho krajanom (nar. 1794 v Bobote na trenčianskom Záhorí) sa uskutočnilo v r. 1843 na tamojšej fare počas jeho cesty Považím a Turcom, počas ktorej hľadal podporu u miestneho zemianstva a katolíckeho duchovenstva pre spoluprácu. Pod vplyvom M. Rešetku odopreli obyvatelia Súčanskej doliny žiadosť trenčianskej župnej vrchnosti zúčastniť sa na potlačení I. slovenskej dobrovoľníckej výpravy na jeseň r. 1848.

Už v r. 1925 sa usiloval MO Matice slovenskej v trenčianskom Záhorí v Bánovciach realizovať na počesť svojho krajana Ľudovíta Štúra výstavbu štúrovského pamätníka. Zámer sa podaril až v r. 1936 pri príležitosti 100. výročia verejného vystúpenia Ľudovíta Štúra, o čo sa pričinil Jubilejný Štúrov výbor spolu so Spolkom slovenských akademikov bánovského okolia. Pomník je v strede námestia Ľudovíta Štúra a je dielom akad. sochára Josefa Pospíšila. Ide o prvý pamätník tohto druhu na Slovensku a súčasne aj jeden z najvydarenejších. V r. 1992 došlo k jeho reštaurovaniu.

Vybudovanie tohto rozsiahleho pamätníka bezprostredne súvisí s historickými udalosťami. Ľudovít Štúr a jeho bratia prechádzali cez Bánovce na štúdiá a vracali sa cez toto bývalé poddanské mesto do rodného Uhrovca. Ľudovít Štúr tu zorganizoval 10. septembra 1849 ľudové zhromaždenie na podporu slovenských národných požiadaviek, za čo bol vtedajšími predstaviteľmi maďarskej vládnej moci vyšetrovaný. V r. 1854-1857 tu pracoval Janko Štúr ako sudca slúžnovského úradu a spolu s ním tu bývala ja jeho sestra Karolína. Z Bánoviec pochádzal rímsko-katolícky kňaz Ján Lottner (1807-1876), pôsobiaci vo Veľkej Divinej a v Kysuckom Novom Meste aktívne sa zúčastnil v miestach svojho pôsobenia v rokoch meruôsmych na slovenských národných pohyboch.

Vzácnymi tradíciami Štúrovcov sa môžu popýšiť Horné Ozorovce (dnes miestna časť Bánoviec). Dňa 27. januára 1856 sa uskutočnili v tamojšom evanjelickom kostole krátko po smrti Ľudovíta Štúra mimo Modry jediné smútočné pobožnosti za prítomnosti tamojšieho kňaza Samuela Žarnovického, po matke príbuzného s lubinskou vetvou rod. Štúrovcov, ďalej uhrovského Mateja Svatého a kšínskejo Jána Vargu, ktorý predniesol krásnu smútočnú báseň.

Na smútočných bohoslužbách sa vtedy zúčastnil najmladší brat Janko so sestrou Karolínou, početne zhromaždený ľud z obce a z okolitých dedín. O čom priniesli správu viedenské Slovenské noviny zo dňa 2. februára 1856.

Hornoozorovský kostol je miestom, kde sa zosobášil 7. apríla 1851 štúrovský revolučný básnik Janko Kráľ (1822-1876) s Máriou Modaniovou, sestrou štúrovca Karola Modániho z Uhrovca. Na uvedené skutočnosti upozorňovala výstavka dokumentov vo vestibule kostola. Známe sú tiež údaje o podpisovej akcii hornoozorovského zemana Andreja Ottlíka z rokov meruôsmych na podporu slovenského jazyka v úradovaní obecnej správy (potomkovia tohto rodu žijú dosiaľ v Kanade a v Nemecku a hlásia sa k štúrovským tradíciám).

Stálo by za pozornosť zvečniť uvedené skutočnosti formou pamätnej tabule. Podobný zámer uskutočnil v 90. rokoch minulého storočia Obecný úrad vo Veľkých Držkovciach (miestna časť Dolné Držkovce) na svojej budove bratom Dohnányovcom. Jej autorom je bánovský rodák akad. sochár Miroslav Tomáška.

V susedných Dežericiach sa dosiaľ zachoval hrob Janka Kišša (1814-1888), Štúrovho rovesníka na štúdiách v maďarskom Ráb e (v dnešnom Győri), inak známeho poľnohospodárskeho odborníka a včelára.

Ľudovítovi Štúrovi poskytoval cenné služby ako spojka s nitrianskymi seminaristami a národne uvedomelými františkánmi v jeho práci neskorší rybiansky rímskokatolícky kňaz František Strakovič (1825-1907), rodák z Horného Pialu (okres Levice).

Najvýznamnejšou historickou lokalitou so vzťahom k rodine Štúrovcov a štúrovskej generácie v Bánovskom okrese je niekdajšie poddanské mestečko Uhrovec a bývalé sídlo rovnomenného uhrovského panstva. Niekedy na začiatku roku 1813 sa sem presťahoval s rodinou Samuel Štúr st. a stal sa tu učiteľom na tamojšej evanjelickej cirkevnej škole, postavenej v roku 1795. Tu sa postupne narodili, okrem syna Karola, ďalšie deti manželov Štúrovcov: Ľudovít (28. októbra 1815), Samuel (1818), Karolína (1826) a Janko (1827). Táto budova slúžila ešte v 20. storočí svojmu pôvodnému účelu až do čias výstavby neskoršej novej školy na ul. Alexandra Dubčeka. V starej pôvodnej školskej budove začas býval v prednej časti učiteľ Alexander Trančík a v zadnej časti s rodinou tesár Štefan Dubček s manželkou Katarínou, rod. Kobydovou, bánovskou rodáčkou. V roku 1921 sa tu manželom Dubčekovcom narodil syn Alexander, neskorší predstaviteľ obrodného procesu v 60-tych rokoch 20. storočia. Spomínaný učiteľ Alexander Trančík sa stal jeho krstným otcom. Po odsťahovaní A. Trančíka do Trenčína odkúpil pred 2. svetovou vojnou objekt starej školy Ondrej Gabriška, stolár zo Kšinnej. Už v roku 1926 pri príležitosti 70. jubilejného výročia smrti Ľudovíta Štúra odhalili tomuto velikánovi slovenského národa pamätnú tabuľu. Po odkúpení objektu bývalej školy od uvedeného stolára v roku 1970 vláda ČSR vyhlásila rodný dom Ľudovíta Štúra za národnú kultúrnu pamiatku. Stavebne ju upravili a vznikla v nej literárno-historická expozícia, dokumentujúca život a dielo Ľudovíta Štúra a jeho generačných rovesníkov. Po ďalšej rekonštrukcii expozície pribudla na fasáde domu ďalšia pamätná tabuľa Ľudovíta Štúra a neskôr, po smrti Alexandra Dubčeka (1992) aj pamätná tabuľa venovaná tejto osobnosti. Obe sú dielo akad. sochára Miroslava Tomášku. V zadnej časti objektu je inštalovaná aj samostatná Dubčekova expozícia. Na pamiatku týchto dvoch velikánov nášho národa sa konajú v posledných rokoch v Uhrovci dve významné podujatia – Rétorický Štúrov a Dubčekov Uhrovec a medzinárodné Dubčekove dni.

Otec súrodencov Štúrovcov pôsobil v Uhrovci v rokoch 1813 až 1851, aj tu 27.7.1851 zomrel a je aj pochovaný. Súrodenci Štúrovci v Uhrovci prežili svoju mladosť. Ľudovít Štúr bol v roku 1834 v Uhrovci začas hospodárskym úradníkom na zaiovskom panstve. Na začiatku septembra 1849 sem priviedol aj slovenských dobrovoľníkov a pri tejto príležitosti sa tu 8.9.1849 konalo aj ľudové zhromaždenie, na ktorom Ľudovít Štúr vyzýval účastníkov do boja za svoje národné a sociálne práva.

Pri príležitosti 80. výročia narodenia Ľudovíta Štúra odhalili mu na námestí v rodnom Uhrovci pomník. Autorom bronzovej busty Ľudovíta Štúra, umiestnenej na kamennom oválnom podstavci, je akad. sochár Jozef Pospíšil zo Siladíc.

Na uhrovskom cintoríne vedľa náhrobníka otca Samuela sa nachádza aj symbolický hrob Ľudovíta Štúra. Na tomto cintoríne má svoj hrob aj sesternica Ľudovíta Štúra z matkinej strany Karolína Michalcová (1856-1940), vydatá za hospodárskeho úradníka uhrovského panstva Strážovca.

Mladosť Ľudovíta Štúra sa spája v Uhrovci a na okolí s viacerými pamätnými miestami (Jankov vŕšok nad Uhrovcom, Kňažný stôl, Salaš na Brezinách, Uhrovský hrad, Čierny vrch, Homola, Rokš i vzdialenejší Inovec), čo vyjadril aj vo svojej poézii.

Podľa Ľudovíta Štúra, J.M. Hurbana a M.M. Hodžu pomenovali po 2. svetovej vojne zvony vyrobené v dielni Karola Fischera v Trnave a umiestnené na veži uhrovského

evanjelického kostola. Meno Ľudovíta Štúra má tamojšie kultúrne stredisko. Želalo by sa, aby pri príležitosti 150. výročia úmrtia Ľudovíta Štúra bola pomenovaná v Uhrovci aj tamojšia základná škola, čo možno chápať ako prejav úcty voči najväčšiemu uhrovskému rodákovi.

Pekné duchovné pomníky, pomníky spolupráce, priateľstva a pochopenia vybudovali Ľudovítovi Štúrovi a jeho rodine svojimi postojmi horlivý vlastenec Štefan Horník (1816-1890), rodák zo susednej Žitnej, krajčír a bratislavský mešťan, ktorý svojmu krajanovi a jeho spoludruhom neraz šil bezplatne šaty, pričom sám trpel biedu (podľa Štefana Horníka až do 90-tych rokov bola pomenovaná ulica v Bratislave), ďalej uhrovský krajčír Andrej Holko, jeho brat hornonaštický mlynár Michal, nemenovaní obyvatelia podhorských dedín uhrovského panstva, viacerí uhrovskí panskí úradníci (Karol Modrány st., Ján Bobok, Viliam Jeting), viacerí kňazi oboch konfesií (uhrovský katolícky kňaz Jozef Ščasný, Štefan Závodník z Pružiny, František Bilský z Valašskej Belej, Fraňo Madva z Nitrianskych Sučian – jeho liečiteľ, homeopat, Matej Svatý, uhrovský evanjelický kňaz a ďalší už spomínaní). Svoju solidárnosť, úctu a spolupatričnosť prejavili svojmu krajanovi a jeho generačným druhom J.M. Hurbanovi a M.M. Hodžovi obyvatelia Omastinej a Uhrovského Podhradia, keď ich nezlákala odmena 100 zlatých, vypísaná na ich chytenie.

Na obranu Štúrovej slovenčiny sa postavil Karol Kiko (1813-1847), uhrovský rodák, trenčiansky župný a neskôr praktický lekár v Pešti.

Pomník vďaky pripravili Ľudovítovi Štúrovi, jeho rodinným príslušníkom a štúrovskej generácii svojimi vedeckými, literárnymi a publicistickými prácami z nášho sledovaného regiónu PhDr. Pavel Horváth, CSc.z Historického ústavu SAV, rodák zo Šišova pri Bánovciach; univ.prof. PhDr. Ján Hučko, DrSc. z Filozofickej fakulty UK; staroturiansky rodák, stredoškolský profesor Ondrej Satno z trenčianskej Obchodnej akadémie, rodák z Melčíc-Lieskového; Karol Sokolóci, rodák z Uhrovca; akademik, PhDr. Karol Rosenbaum, DrSc., rodák z Lednických Rovní, bývalý podpredseda Matice slovenskej a ďalší.

Štúrovské pamätníky nás nielen poučujú o našej národnej minulosti, ale aj zaväzujú, aby sme život a dielo jej tvorcov bližšie poznávali a ich odkaz odovzdávali aj budúcim generáciám.

PhDr. Milan Šišmiš

Literatúra a pramene:

1. Pavel Horváth: Trenčín a rodina Štúrovcov. Trenčianske múzeum, Trenčín 1983;
2. Pavel Horváth: Rodokmeň a osudy rodiny Štúrovcov. Tatran, Bratislava 1988;
3. Alexander Barica: Horné Ozorovce. Dejiny evanjelického a.v.cirkevného zboru. Nadácia J.A.Komenského, Žilina 1998;
4. Bad Trentschin Teplitz. Die Perle der Karpathen. 30-te roky 20.storočia (bez udania autora a roku vydania);
5. Slovenský biografický slovník III. a nasledovné zväzky. Matica slovenská, Martin;
6. Trenčín, vlastivedná monografia I. (1993) a II.(1997). Zostavil Milan Šišmiš. Mesto Trenčín a vydavateľstvo Alfa a Alfa Press Bratislava;
7. Bánovce nad Bebravou, vlastivedná monografia 1232-2002. Zostavil Milan Šišmiš. Mestský úrad Bánovce n.B. a vydavateľstvo Osveta Martin 1992;
8. Vojtech Kondrot: Ľudovít Štúr. Stratený syn Slovenska. Slovenský spisovateľ, Bratislava 1982;
9. Jozef Ambruš: Listy Ľudovíta Štúra I. 1834-1843. VSAV Bratislava 1954;
10. Jozef Ambruš: Listy Ľudovíta Štúra II. 1844-1855. VSAV Bratislava 1956;
11. Vladimír Matula: Listy Ľudovíta Štúra III.
12. Púť po otčine. Na vydanie nepublikovaných rukopisných cestopisov mladých štúrovcov pripravil Michal Eliáš. Tatran Bratislava 1981;
13. Karol Rosenbaum: Karol Štúr (Náčrt tvorby a života). Vydavateľstvo Spolku slovenských spisovateľov, Bratislava 2000;
14. Kolektív autorov (zostavil Dušan Haruštiak): Nad Tatrou sa blýska. VSAV Bratislava 1994;
15. Rudolf Hornák: Trenčianska Turná;
16. Milan Šišmiš: Spolok Tatrín a máloznámy štúrovec Pavel Čendekovič z Prietrže. In: Záhorie, vlastivedný časopis, venovaný dejinám, tradíciám a kultúre Záhoria. Roč.XIII., č. 5/2004, s. 2-7;
17. Ján Škreka: Rybany 1322-1998. Rybany 1998;
18. Milan Šišmiš: Vzťah Michala Rešetku k Ľudovítovi Štúrovi. In: Zborník ... Matica slovenská, Martin 1996, s. 27-30;
19. Milan Straňan: Kysucké Nové Mesto. Žilina 1998;
20. Zborník: Ľudovít Dohnány. Trenčín, MO Matice slovenskej 1996;
21. Lubina, vlastivedná monografia (kol. autorov). Lubina 1992 a noviny Lubina – Informátor;
22. Archívny výskum v Štátnom archíve Bratislava, pob. Trenčín; Slovenská národná knižnica, Archív literatúry a umenia Martin; Štátny archív Nitra; Štátny archív Bytča;
23. Informácie Krajského pamiatkového úradu v Trenčíne;
24. Vlastný terénny výskum, príspevky z Trenčianskych novín, mesačníka Považie, z Trenčianskych kultúrnych rozhľadov a ďalšej dobovej tlače.

Príroda z podhradia III.

Jeseň v obore

Svet tomu porozumel. Vie o starodávnych zmenách a výkyvoch v prírode. Tak ako sa strieda deň s nocou, tak i po lete nasleduje jeseň. Človek je naučený na tieto zvraty, odnepamäti bol pripravený na inakosť všetkých ročných období, odjakživa očakával a všemožne prijímal užitočné dary zeme. Jeseň neraz ponúka rôznorodosť poznaného. Má všakovaké pestré farby opadávajúcej zelene. Jej lesk zosobňujú žltohnedé listy, ktoré sa ešte silou – mocou držia v korunách stromov. No len čo sa zo Sychrova doženie silný vietor, nemilosrdne ich zhodí do mäkkej opršanej periny.

Životu v obore to však neprekáža. Tam život nekončí nikdy. Nič ho neprekvapí, nič nenaruší. Napríklad ďateľ, ten priľne ku kmeňu starej slivky a pokojne, ale zato nepretržite vyťukáva veselú pesničku. Až jesenný praskot ľudskej šľapaje ho dokáže vzpriamiť a vtedy odletí vdiaľ. Ani opatrné približovanie sa neprekabáti tohto pôvabného operenca. I sojka s dôstojným držaním svojho pevného tela nedôveruje nepoznanému. Bystrím zrakom sa vždy pozrie tým správnym smerom a vrtkým, svižným vzletom sa stratí uprostred obory. Tá je teraz pokojná a vyrovnaná oveľa viac ako v teplých mesiacoch. Disponuje úžasným, neúnavným tichom ..., a hoc je navonok chladná a studená, miesto útulného príbytku tu nachádza mnoho drobizgu. Trilkujúce sýkorky tu neustále spievajú a zodpovedne si hľadajú potravu. Rozmrvené kúsočky tvrdého chleba ocenia azda najviac. Skackajú z konára na konár, šantia a bavia sa. Dobre vedia, že vo svojej búdke nájdu chutné semienka i zbytok suchej ryže. Sem – tam ďobnú do jablka starej, ale doposiaľ rodiacej jablone... Neunavené životom a v dobrej nálade obývajú beckovskú oboru. A nielen ony. Spolunažívajú tu v priateľstve a vzájomnej ohľaduplnosti všetci. Žiť v súlade a rešpektovať sa navzájom im námahu nedá. Je to pre týchto obyvateľov iba otázka dobrej vôle, ktorú príroda nezriedka má.

Aj neposedné veveričky sa chystajú na zimu. Usilovne zbierajú oriešky, keďže na lieskovcoch si pomaškrtili ešte koncom leta, pobehúvajú po machovom koberci a nepohrdnú ani štvrtinou jonatánky. Bleskovo vyskočia na haluz a už ich niet. Stratia sa v neprehľadnom poraste vysokých stromov a vyrašených krov. Orechy chutia i šikovným myšiam, ktoré tiež sršia spokojnosťou. Dôkazom toho sú zemou posiate škrupiny s vydlabaným výživným vnútrom. Za horšieho počasia sa zaraz presťahovali z obilných polí za hradom nižšie. Ulapené cibuľky im iste vystačia ešte dlho. Inou potravou ako cibuľkami sa kŕmia srnky. Hostina v podobe voňavého, starostlivo vysušeného sena im robí snáď dokonalú radosť. Aj šťavnaté jablká sú baštou pre ich urodzený jazyk. S očarujúcou eleganciou, hrdou chôdzou a závideniahodnou ľahkosťou neochvejne nasýtia svoje zmysly, a tak ulahodia svojim žalúdkom ..., lebo beckovská obora vždy ukrýva to najlepšie a najzdravšie.

Ticho sa zakráda, tiahne nadol a mizne v hustom poraste. S každým semienkom padajúcim na zem sa nepoddajný vetrík ešte chvíľu pohráva. Každé zvieratko trpezlivo prehľadáva každý kút a, veru, úspechu sa dočká. V obore sa totiž neplytvá. V obore nič nevyjde na škodu. Pichľavé kríky, obrovské stromy s pokrútenými konármi vytvárajú strašidelnú atmosféru prostredia. A práve toto ročné obdobie umocňuje dojem veľkolepého rozprávkového sadu. Živé tvory zvyknuté na nečas a strhujúci prechod do zimy pokorne prijímajú vplyvy prostredia a zmeny teplôt. Obdarované prírodou, huňatým kožúškom alebo mastným perím, žijú si svoj život ďalej. Chlad a sychravé časy nezabránia ich rutine. Zostaňme i my túžobne vyčkávať na viac slnečného svetla a hrejivého závanu príjemného vetra. Naše zraky budú uprene hľadieť a trpezlivo čakať.

PhDr. Lenka Mandelíková

Beckovskí rodáci – predstavujeme

Profesor Univerzity vo Viedni

Dr. Dipl. Ing. Mag. PETER BREZÁNY, CSc.

držiteľ pamätného listu za šírenie dobrého mena obce Beckov vo svete udeleného pri príležitosti 800. výročia prvej písomnej zmienky o obci Beckov dňa 17. augusta 2008

Peter Brezány sa narodil v Beckove dňa 29.7.1948 rodičom Jozefovi a Zuzane Brezányovcom ako štvrtý a najmladší syn. Jeho traja bratia Anton, Milan a Jozef Brezány žijú aj s rodinami v Kočovciach, v Novej Vsi n.V. a v Partizánskom.

Základnú školu absolvoval v Beckove, Strednú priemyselnú školu elektrotechnickú v Bratislave a vysokú školu tiež v Bratislave - SVŠT - technická kybernetika. V roku 1980 obhájil kandidátsku dizertačnú prácu, CSc. Od roku 1991 žije a pracuje vo Viedni, učí na Univerzite vo Viedni, kde získal PhD. V roku 1997 obhájil habilitačnú prácu a stal sa docentom. V roku 1999 bol menovaný profesorom.

Ako profesor na Viedenskej univerzite vyvíja rozsiahlu pedagogickú a vedeckú činnosť, prednáša na tejto univerzite a na ďalších európskych univerzitách, ale aj v USA a Číne. Publikuje: knižná monografia, príspevky do 4 kníh, súborné vydanie 94 odborných článkov v časopisoch, zborníkoch zo sympózií a konferencií a ďalšie. Pôsobí ako spoluorganizátor rôznych svetových sympózií a je autorom mnohých projektov financovaných EÚ a Rakúskom.

Zaujíma sa o cestovanie - Európa, USA, Ázia, Austráli a podniká pravidelné cesty domov, do Beckova a k bratom do Kočoviec a Novej Vsi nad Váhom. Hrával aktívne futbal za Beckov a venuje sa aj teraz pravidelne športu, je to hlavne jogging a nordic walking.

Peter Brezány sa neustále zaujíma o svoje rodisko, a pokiaľ mu to povinnosti dovolia, rád obci aj pomôže. Pred časom, v roku 1999, pomohol Beckovčanom zorganizovať návštevu (býv. Ríšskeho) Geologického ústavu vo Viedni, bývalého pôsobiska Dionýza Štúra, beckovského rodáka a riaditeľa ústavu. Pripravil si prednášku a premietanie o Beckove, prekladal príhovor vtedajšieho riaditeľa a pre zamestnancov ústavu priblížil Beckov, svoje rodisko a Beckovčanom ústav a Viedeň. Polročná príprava podujatia sa stretla s úspechom a uznaním účastníkov na oboch stranách.

V Beckovských novinách sme o Petrovi Brezánym písali v č. 2/1999 (Anežka Ilavská).

Vo Viedni žije spoločensky aktívnym životom, stretáva sa s krajanmi Slovákmi a Čechmi. Naposledy, na jar tohoto roka, poskytol rozsiahly rozhovor pre krajanov a po slovensky o svojej práci a živote pre Viedenský rozhlas.

Profesor Peter Brezány je rodák z Beckova, z Beckova pochádzali jeho rodičia, vyrástol v Beckove, študoval na strednej a vysokej škole v Bratislave; do Viedne sa presťahoval v 90-tych rokoch; dnes je uznávaným pedagógom, odborníkom na informatiku, vedie tím 14 odborníkov; s manželkou RNDr. Jarmilou Brezányovou vychovali dve deti, Zuzanu a Jozefa.

Obec Beckov si pri príležitosti 800. výročia prvej písomnej zmienky si uctila Petra Brezányho, profesora na Viedenskej univerzite, ako jedného z najvýznamnejších rodákov Beckova, udelením pamätného listu na slávnostnom obecnom zastupiteľstve v nedeľu 17. augusta 2008.

Spracovala D. Badžgoňová, foto: R. Benko

Profesor na Univerzite v Missouri, Columbia

Profesor Ing. PETER ŠUTOVSKÝ, PhD

držiteľ Pamätného listu za šírenie dobrého mena obce Beckov vo svete udeleného pri príležitosti 800. výročia prvej písomnej zmienky o obci Beckov dňa 17. augusta 2008

Peter Šutovský sa narodil 19. apríla 1967 v Trenčíne rodičom Jánovi Šutovskému a Márii, rod. Vlnovej, bytom Beckov 455. Má staršieho brata Ladislava Šutovského. Absolvoval Základnú školu v Beckove v rokoch (1973-1981); Gymnázium v Novom Meste nad Váhom (1981-1985); Vysokú školu poľnohospodársku, Nitra (1985-1989) inžinier/Ing. (Červený diplom a Cena dekana); vojenskú službu (1989-1990), podporučík, raketové vojsko. Vedecké hodnosti: Doktor filozofie, kandidát vied (PhD/CSc.) - 1990-1994 Ústav živočíšnej fyziológie a genetiky Českej AV, Libechov.

Od 1994 žije a pracuje v USA, je profesor zootechniky a klinickej gynekológie a pôrodníctva na Univerzite v Missouri, Columbia. Univerzita je preslávená poľnohospodárskym a biologickým výskumom. Profesor Peter Šutovský pracuje v oblasti vývojovej a reprodukčnej biológie, so špecializáciou na mechanizmus oplodnenia a zrenia pohlavných buniek u ľudí a cicavcov. Jeho práca nachádza uplatnenie v diagnostike a liečbe neplodnosti ľudí a v rozvoji techník umelej inseminácie hospodárskych zvierat a merania nepriaznivých účinkov farmaceutík a znečistenia životného a pracovného prostredia na plodnosť ľudí.

v Beckove 21.6.2008

Počas svojej 18 ročnej vedeckej kariéry uverejnil vyše 90 odborných článkov a kapitol v medzinárodne uznávaných časopisoch a monografiách. Jeho práce sú často citované inými autormi. Na svojom konte má viacero vyznamenaní a patentov – napr. v roku 2005 Cena za objavy, ktorú po prvýkrát udelili práve jemu Ministerstvom poľnohospodárstva USA a Národnou výskumnou iniciatívou (USDA-NRI). Bol vybraný ako jediný laureát spomedzi 2500 kandidátov. Často prednáša na rôznych sympóziách po celom svete a o jeho prácu javia záujem médiá. Pripravuje diplomantov a je autorom 6 amerických a medzinárodných patentov a patentových aplikácií. Je členom redakčných rád v troch uznávaných odborných časopisoch vrátane Slovenského zootechnického časopisu, členom piatich medzinárodných vedeckých organizácií a odborným posudzovateľom vedeckých rukopisov a grantových aplikácií pre odborné časopisy a agentúry.

na besede v beckovskej škole

Pravidelne sa vracia k rodičom do Beckova aj s rodinou. S manželkou Miriam majú syna Martina (1991). Peter Šutovský sa zúčastnil aj prednášok pre žiakov našej Základnej školy. Prednášal aj študentom Gymnázia v Novom Meste nad Váhom. V roku 1999 v Beckovských novinách č. 1/1999 bol o ňom uverejnený článok od Anežky Ilavskej, v ktorom spomína aj na svoje školské roky v Beckove. Jeho životopis spracoval aj Ing. Gustáv Rumánek pre potreby novomestského múzea a publikoval ho v Beckovských novinách č. 2/2005.

Profesor Peter Šutovský má vrúcny vzťah k Beckovu ako rodák, v obci má rodičov, u ktorých má aj s rodinou trvalý pobyt. Pokiaľ je to v jeho silách, rád spolupracuje s našimi občanmi a inštitúciami - napr. so Základnou školou v Beckove, s Beckovskými novinami...

Pri príležitosti 800. výročia prvej písomnej zmienky o obci Beckov dňa 17. augusta 2008 mu bol udelený na slávnostnom obecnom zastupiteľstve Pamätný list za šírenie dobrého mena obce Beckov vo svete. ***(b)***

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

november – december 2008

NARODILI SA
12.10.2008 Nella Jana Polonská
NA SPOLOČNÚ CESTU ŽIVOTOM VYKROČILI
11.10.2008 – Jozef Jurik a Jana Pevná
ROZLÚČILI SME SA
Peter Koreň

BLAHOŽELÁME K JUBILEU
50 rokov - Marika Kužmová, Edita Babicová, Eva Zicháčková, Ing.Mária Šuranová, Emília Ondrejovičová
55 rokov - Augustín Škarka, Jana Badžgoňová, Ľubica Budayová
85 rokov - Mária Pavlíková

BLAHOŽELANIE

Srdečne blahoželáme nášmu „ujovi Mikulášovi“, ktorému manželka Janka pred mesiacom priviedla na svet po Martinkovi a Klárke aj malú Nellu Janu Polonskú.

Si kvietok v našej záhradke,
si radosť, čo stále žiari v kolíske,
Nech nám v láske kvitneš neustále,
veď šťastie priniesla si nečakané.
Len s tebou je náš domov úplný
a náš domček je zas plný.

RR BN

"Nellinke prajeme krásny a šťastný život!" mama, otec, sestra Klárika a brat Martinko

Na obrázku šťastná rodina so svojou najmenšou ratolesťou.

BLAHOŽELANIE – PAVOL JARÁBEK

Aj keď najmladší si v kalendári jubilantov,
na radu si prišiel - veď pýšiš sa už päťdesiatkou!
Nech si plný síl hneď z rána,
nech únava Ťa nezaháňa!
Zachovaj si mladosť, zdravie ako dosiaľ,
kiež veci zlé Ťa nepostretnú zatiaľ,
nech doma stále vládne pohoda
a žena, deti len pekne k Tebe hovoria!

K päťdesiatinám všetko najlepšie želá RR BN, Poľovnícke združenie Hurban Beckov, Kulturistický oddiel Slovan Beckov, najbližšia rodina, priatelia a známi.

BLAHOŽELANIE

Ján FLEISCHMAN –

najstarší občan Beckova má 98 rokov!

Narodeniny oslávil 18. októbra – a preto, aj keď oneskorene, mu chceme zaželať v tak požehnanom veku ešte krásne chvíle v kruhu najbližších, Božie požehnanie, zdravie, šťastie a pokoj v rodine! Želáme to nielen oslávencovi, ale aj všetkým jeho blízkym a drahým, aby ich láskavá starostlivosť bola odmenená tak vzácnym darom, ako je zdieľanie spoločných chvíľ nielen s otcom, starým otcom a prastarým otcom, ale aj s najstarším občanom našej obce.

RR BN, foto: Peter Ondrejovič

z nášho revíru

Dňa 24.10.2008 o 7.45 v poľovnom revíri PZ „HURBAN“ Beckov poľovnícky hospodár Pavol HLADKÝ presne mierenou ranou ukončil trápenie a obmedzený pohyb jeleňa s drôtovou parochňou v paroží, z ktorej vyhádzali dva dlhé drôty a zachytávali sa o rastúce stromy. Jeleň bol nádejný dvanástorák s bodovou hodnotou 145b CIC.

Stavebný boom, rôzne ohradzovanie pozemkov a čierne skládky vytvorené na miestach prechodov zveri spôsobujú, že ak sa aj zver z prekážky vyslobodí, často nasleduje (ako je v tomto prípade zdokumentované) jej obmedzený pohyb v našich krásnych revíroch, ktoré si vyžadujú ochranu nás všetkých. ***Pavol Hladký, foto: Miloš Gúčik***

Poľ.hospodár a predseda PZ „HURBAN“ Beckov Miroslav UHERČÍK pri ulovenom jeleňovi

Životu nebezpečná ozdoba zo šponovacieho drátu

Váženi občania!

V týchto posledných dvoch mesiacoch a niekoľko dní po Novom roku, kedy sa na území Slovenskej republiky ešte používa platba v slovenských korunách, venujte pozornosť svojim osobným dokladom (občiansky preukaz, platobné karty, cestovný pas...), ktoré môžu byť po odcudzení zneužité k rôznym nekalým transakciám v neprospech pravého držiteľa dokladu. Hlavne tejto skutočnosti venujte pozornosť počas predvianočných nákupov, kde treba použiť väčšie obnosy. Vybratie konta a falošný nákup tovarov by mohol byť nepríjemný skutok. Ihneď po krádeži alebo strate uvedených dokladov vec oznámte na príslušnom policajnom oddelení alebo na linke 158, môže byť aj 112.

Taktiež vás upozorňujeme na to, aby ste v tomto období do svojich príbytkov nevpúšťali bez preukázania sa riadnym dokladom rôznych revíznych pracovníkov, ktorí vykonávajú kontroly vašich inžinierskych sietí a pracovníkov, ktorí by chceli robiť transakcie v dôchodkoch a meniť koruny za eurá. Ak sú viacerí, treba to oznámiť na obecný úrad telefonicky na čísla 7777125, 7742720 až 25 a 7742727 alebo si privolajte k asistencii svojho suseda. Nikdy neberte peniaze z miesta, kde ich máte uložené pred zrakmi viacerých osôb, môžete ľahko o ne prísť.

Komisia ochrany verejného poriadku, obchodu a služieb urobí všetko preto, aby v obci Beckov bol prechod na euro hladký a bez rušivých momentov. ***Pavol Hladký***

TJ Slovan Beckov – sezóna 2008/2009

VÝSLEDKY JESENNEJ ČASTI

1. kolo - MUŽI: 10. augusta 2008 Kľúčové - BECKOV 3:1 (1:0) gól hostí Pálka

V rámci osláv 800. výročia prvej písomnej zmienky o obci Beckov sa v nedeľu 17. augusta 2008 uskutočnil priateľský futbalový zápas medzi mužstavami TJ Beckov a TJ Slavkov na beckovskom ihrisku. BECKOV - Slavkov (ČR) 3:2 PP (2:2) 4:3 na pok.kopy. Góly domácich: Pálka, Onderčo.

1. kolo: 24. augusta 2008 – DORAST: BECKOV - Bobot 3:9 (1:4) - góly domácich: Škarka 2 (1 z 11m), Sedláček

3. kolo: 23. augusta 2008 - II. trieda Sever – MUŽI: Dolná Súča - BECKOV 4:2 (1:0) - góly hostí Pálka, Neboháč (pok.kop)

Dohrávka 2. kola: 29. augusta 2008 – MUŽI: BECKOV - Opatová nad Váhom 5:3 (2:2) - góly: Neboháč 2(1z 11m), Podhorský, Pevný, Tuka-Karas 2 (1 z 11m), Kováčik

DORAST - 2. kolo: Dolná Súča - BECKOV 11:0 (4:0)

4. kolo: 31. augusta 2008 - MUŽI: BECKOV - Zamarovce 1:2 (0:0) - góly: Koštial-Kostolanský 2

5. kolo: 7. septembra 2008 – MUŽI: Mníchova Lehota - BECKOV 7:0 (3:0)

3. kolo. 7. septembra 2008 – DORAST: BECKOV - Ivanovce 0:8 (0:3)

6. kolo: 13. septembra 2008 – MUŽI: Drietoma - BECKOV 2:1 (0:1) - gól hostí: Tuka

4. kolo: 13. septembra 2008 - DORAST: Dolná Poruba - BECKOV 9:0 (2:0)

7. kolo: 21. septembra 2008 – MUŽI: BECKOV : Ivanovce 1:1 (1:0) - góly: Neboháč - Fabián

5. kolo: 21. septembra 2008 – DORAST: BECKOV - Trenčianske Teplice 3:8 (1:5) - góly: Vazovan 2, Škarka - Beták 3, Čejka, Klasovec, Kopčan, Didi

8. kolo: 28. septembra 2008 – MUŽI: Veľké Bierovce - BECKOV 10:0 (4:0)

6. kolo: 28. septembra 2008 – DORAST: Záblatie - BECKOV 18:0 (12:0)

9. kolo: 5. októbra 2008 – MUŽI BECKOV: Svinná 3:2 (1:2) - góly: Neboháč (pok.kop), Koštiaľ, Pálka - Fiala, Vondra

7. kolo: 5. októbra 2008 – DORAST: BECKOV - Kľúčové 2:8 (1:4) - góly: Ľubomír Vazovan, Škarka - Marek Machara 3, Kadlečík 2, Vavruš, Kiačík, Miloš Machara

10. kolo: 12. októbra 2008 – MUŽI: TTS Trenčín - BECKOV 3:7 (0:4) - góly: Sameš 2, Štefánek - Matlák 2, Onderčo 2, Bošanský, Pálka, Koštiaľ

8. kolo: 12. októbra 2008 – DORAST: Trenčianska Teplá - BECKOV 6:1 (3:0) - gól hostí: Michal Fiala

11. kolo: 19. októbra 2008 – MUŽI: BECKOV - Nepordza 5:0 (0:0) - góly: Pálka, Izakovič, Tuka, Neboháč, Podhorský

9. kolo: 19. októbra 2008 - DORAST - voľno

12. kolo: 25. októbra 2008 – MUŽI: Skalka nad Váhom - BECKOV 4:0 (0:0)

DORAST - ukončil jesennú činnosť

13. kolo: 2. november 2008 – MUŽI: BECKOV - Záblatie 0:2 (0:1) - góly: Brhel, Kopún

Koniec jesennej časti - začiatok jarnej je 29. marca 2009.

Vladimír Školár

Beckovskí futbalisti na záver sezóny

Fitnesácka gulášpartia v Proškôlke

Tradičná, tento raz „výročná“ FITNESS-PARTY, sa konala v Beckove na chatke u Jarábkovcov 14. septembra 2008. Po pätnástich rokov pôsobenia v Trenčíne sa k trénerovi Palinovi a Darinke do Beckova poschádzalo niekoľko desiatok cvičencov. Šesťdesiat z nich zastupovalo tri generácie bývalých, súčasných i začínajúcich /vzhľadom k veku/ fitnesákov a cvičencov aj z kulturistického oddielu v Beckove, ktorého predsedom je Pavol Jarábek. Do partie sa pridali aj tri slečny Ondrejovičové, z ktorých najmladšia sa pripravuje /okrem maturity/ na súťaž v bodyfitness. Počasie bolo prekvapujúco ideálne na gulášpartiu v prírode. Účastníci sa po aperitíve domácej slivovice posilnili tradičným srnčím gulášom z kotla od šéfkuchára a trénera Pavla Jarábka. K tráveniu pomohlo pivko, a pretože bol pravý čas burčiaku, čerstvý, originál z Pezinka nám spolu s vínkom doviezol dlhoročný a úspešný pretekár nášho fitka, Števo Kanich.

Najpočetnejšiu výpravu tvorila rodinka vicemajsterky v kulturistike- striebornú medailu získala v r.2003 na majstrovstvách republiky v Beckove - Ľubky Bezákovej, ktorá zastupovala tri generácie. Dalo by sa písať o mnohých ďalších, ale, veď ich spoznáte na záberoch, ktoré amatérsky vyhotovila asistentka šéfkuchára, trénerka Darina Jarábková . Uvidíte na nich hostiteľa, ktorému kamaráti – fitnesáci aj v mene ostatných neprítomných zagratulovali k životnému jubileu a odovzdali mu milé a originálne darčeky. Ošperkovali aj jeho polovičku, ktorá sa narodila do roka a do dňa po svojom manželovi.

Z obavy pred trafením bola počas športových disciplín – volejbal, futbal, bedminton, hra na skrývačku, autotunning, šabľovanie, dobýjanie kadibudky a iných - fototechnika bezpečne uložená v chatke. Zábery z týchto športových aktivít si však dokážete živo predstaviť, keďže poznáte hlavných aktérov.

Večer sa pred chatkou rozodnilo za svitu ohniska, nad ktorým dostávali karamelovo-medovú farbu špekáčiky aj slaninka. Vďaka technike sme si pri ohníku prezreli prezentáciu záberov tohtoročných majstrovstiev SR v kulturistike a fitness, ktoré poriadalo naše fitnescentrum a kulturistický oddiel SLOVAN Beckov v máji v Beckove.

Všetko bolo teda v suchu až do konca akcie. Niektorí pamätajú na gulášpartiu z pred pár rokov, keď sa spustil lejak, skoro päťdesiati sa snažili uchovať suchú kožu v chatke v Proškôlke, kde boli naukladaní v štyroch poschodiach – telá na telá, pretože chatka má iba jednu podlahu. Vtedy fungovali aj čary i bez zaklínadiel, pretože do kotlíka bez guláša pribudol niekoľkolitrový obsah s krásne sfarbenou hladinou, ale planou chuťou od napršanej vody.

Tento rok však počasie vydržalo, až po polnoci Mária zaplakala – 15. 9. sa rozpršalo. Takouto akciou sa fitnesáci a kulturisti rozlúčili s letnými radovánkami a začali zahrievaciu, jesennú sezónu vo svojom fitku u Jarábkovcov v Trenčíne na Juhu. ***DJ***

BLAHOŽELANIE - Ing. Gustáv Rumánek

Dozneli reči, stíchli zvuky a pohasol lesk zaslúžených osláv, chýba už len hŕstka srdečných slov od nás z Beckovských novín.

Takže dovoľte, pán Rumánek, aby sme Vám k narodeninám, už požehnaných 71 rokov, zo srdca zaželali veľa zdravia, ktoré nech Vás nikdy neopustí, veľa lásky a rodinnej pohody a veľa síl vo Vašej ušľachtilej záľube! Úctyhodné je Vaše publikačné dielo z histórie osobností regiónu Považia. Nech sa naďalej môžete deliť o výsledky svojich bádaní aj s našimi novinami a ich vďačnými čitateľmi!

Na fotografii (z archívu MsK Ľ.V.Riznera v NMnV) G. Rumánek pri prezentácii svojej prvej básnickej zbierky „Napokon odložím husle“ v Mestskom kultúrnom stredisku v Novom Meste nad Váhom dňa 3.10.2003. Dnes autor píše už 4. zbierku básní!

Beckovské noviny - vydáva: Obecný úrad Beckov. Adresa redakcie: Obecný úrad Beckov, č. tel.: (032) 7777 125, E-mail: beckov@ismo.sk. Redakčná rada: Mgr. Dana Badžgoňová, šéfredaktorka; Ing. Darina Jarábková, Lenka Martišová, Ľubomír Paulus, Mgr. Martina Striežencová, Iveta Martišová. Vychádza vo vydav. DELTA, Jiří Foldyna, tel. 0905 259 315, e-mail: delta@ismo.sk. Za vecnú správnosť príspevkov zodpovedajú autori. Registračné číslo: Okresný úrad Nové Mesto n/V - č.: 01/RK3 - 1996. Obec Beckov nájdete na internetovej stránke www.obec-beckov.sk
© DELTA